

ROMÂNIA
JUDEȚUL BUZĂU
COMUNA UNGURIU
CONSILIUL LOCAL

HOTĂRÂRE

privind aprobarea Strategiei locale cu privire la dezvoltarea și funcționarea pe termen mediu și lung a serviciului de salubritate la nivelul comunei Unguriu, județul Buzău

Consiliul local al comunei Unguriu , județul Buzău ,
Având în vedere :

- expunerea de motive a primarului comunei Unguriu nr. 1136/2015;
- raportul compartimentului de resort nr. 1137 / 2015 ;
- avizul comisiilor de specialitate ale Consiliului local Unguriu ;
- prevederile art. III și IV ale Legii nr. 99/2014 , de modificare și completare a Legii nr. 101/2006 , a serviciului public de salubritate a localităților;
- prevederile art. 8 alin. (1)-(2) lit. a,i, din legea nr. 51/2006 , a serviciilor comunitare de utilități publice ,cu modificările și completările ulterioare;
- prevederile H.G. nr. 870/2013 privind aprobarea Strategiei naționale de gestionare a deșeurilor ,

În temeiul prevederilor art. 45 alin. (1) și art. 115 alin. (1) lit. "b" din legea nr. 215/2001, privind administrația publică locală , republicată, cu modificările și completările ulterioare , emite următoarea

HOTĂRÂRE:

Art. 1. Se aprobă Strategia locală cu privire la dezvoltarea și funcționarea pe termen mediu și lung a serviciului de salubritate la nivelul comunei Unguriu, județul Buzău , conform anexei la prezenta hotărâre , care face parte integrantă din aceasta .

Art. 2. Secretarul comunei va asigura aducerea la cunostință publică și transmiterea prezentei hotărâri autorităților , instituțiilor și persoanelor fizice si juridice interesate .

PREȘEDINTE SEDINȚĂ,

Consilier Stăruț Doru

CONTRASEMNEAZĂ,
SECRETARUL COMUNEI UNGURIU,

Jr. Marin Adrian-Vasile

Unguriu , 30.03.2015

Nr. 13

Această hotărâre a fost adoptată de Consiliul Local al comunei Unguriu în ședința ordinară din data de 30.03.2015, cu respectarea prevederilor art. 45 din Legea nr. 215/2001 , a administrației publice locale , republicată și actualizată , cu un număr de 11 voturi pentru , 0 abțineri și 0 împotrivă , din numărul total de 11 consilieri în funcție și 11 consilieri prezenți la ședință

**ANEXA
LA HCL UNGURIU NR.13/30.03.2015**

**STRATEGIA
DE DEZVOLTARE ȘI FUNCȚIONARE
PE TERMEN MEDIU ȘI LUNG
A SERVICIULUI DE SALUBRIZARE
2015-2032**

1. Introducere

Strategia de dezvoltare si functionare pe termen mediu și lung a serviciului de salubritate, denumită în continuare Strategia, pentru comuna Unguriu a apărut din necesitatea identificării obiectivelor și politicilor de acțiune, pe care comuna trebuie să le urmeze în domeniul gestionării deșeurilor în vederea atingerii standardelor propuse prin strategia națională și regională de gestionare a deșeurilor și implicit a statutului de societate a reciclării ca parte esențială a conceptului de dezvoltare durabilă.

Elaborarea acestui document strategic reprezintă un pas foarte important în continuarea implementării reformei administrației publice prin dezvoltarea capacității instituționale a autorităților publice comunale de a planifica, coordona și implementa politicile, strategiile, programele și proiectele de dezvoltarea locală.

Necesitatea planificării strategice este cu atât mai evidentă cu cât în procesul de descentralizare administrativă și financiară, noul context legal și instituțional necesită o capacitate administrativă sporită a autorităților publice locale. Strategia de dezvoltare si functionare pe termen mediu și lung a serviciului de salubritate, este un instrument de management și programare, deosebit de important și obligatoriu în vederea accesării oricărei finanțări, europene sau naționale.

Ca o consecință logică a acestor considerente, planificarea, coordonarea, elaborarea și implementarea de politici, strategii, programe și proiecte de dezvoltare locală reprezintă pentru comuna Unguriu o prioritate și preocupare constantă pentru satisfacerea căreia mobilizează resursele materiale, umane și financiare ale instituției.

Problematica privind impactul negativ asupra mediului și sănătății umane, ca urmare a eliminării deșeurilor prin utilizarea unor metode și tehnologii nepotrivite rămâne de actualitate, mai ales în contextul tendinței susținute de creștere a cantităților de deșuri generate. Devine astfel necesară includerea în prioritățile strategice a unor aspecte la fel de importante precum declinul resurselor naturale și oportunitatea utilizării deșeurilor ca materie primă pentru susținerea unor activități economice.

Construcția unei viziuni durabile asupra gestionării deșeurilor la nivelul comunei Unguriu impune luarea în considerare a “modelului natural”, respectiv al modului potrivit căruia, are loc, în sistemele ecologice naturale, procesarea reziduurilor rezultate din activitatea organismelor vii.

În natură, “deșeurile” generate de organismele vii sunt reintegrate în circuitele bio-geo-chimice naturale prin procese de descompunere și „reciclare” care stau la baza dezvoltării unor noi lanțuri trofice, adică a unui întreg lanț de compartimente (grupuri de organisme) care procesează această materie în scopul autosusținerii energetice.

Altfel spus, natura își utilizează propriile “deșuri” ca surse de energie în procesul de menținere și dezvoltare a componentelor sale.

În sistemele socio-economice (dominate de om), cea mai mare pondere a deșeurilor a fost și continuă să fie considerată neutilizabilă, principala preocupare legată de gestionarea acestora fiind identificarea soluțiilor de eliminare. Pe fondul scăderii/alterării continue a resurselor naturale precum și a necesității conservării acestora (în principal a celor de natură biologică) este necesar să reevaluăm opțiunile privind gestionarea deșeurilor de origine antropică, în sensul creșterii gradului de valorificare a acestora și de

reducere drastică a cantităților care necesită eliminare.

În acest sens, trebuie aplicată ierarhia deșeurilor cu accent pe prevenirea generării deșeurilor, pregătirea pentru reutilizare, reciclarea și valorificarea în timp ce depozitarea deșeurilor trebuie interpretată ca ultimă opțiune disponibilă care corespunde celui mai ridicat nivel de pierdere și alterare a resurselor.

Ierarhia deșeurilor, așa cum este prezentată în cadrul Directivei 2008/98/CE și reglementată de Legea nr. 211/2011 cu modificările și completările ulterioare, privind regimul deșeurilor, se aplică în calitate de ordine a priorităților, în cadrul legislației și a politicilor în materie de prevenire a gestionării deșeurilor, având următoarea ordine descrescătoare; astfel:

1. Prevenirea – măsuri luate înainte ca o substanță, material sau produs să devină deșeu, prin care se reduc:

a. cantitățile de deșeuri (inclusiv prin reutilizarea produselor sau prelungirea duratei de viață a acestora);

b. impactul negativ al deșeurilor generate asupra sănătății populației și asupra mediului;

c. conținuturile de substanțe periculoase în materiale și produse;

2. Pregătirea pentru reutilizare – operațiunile de verificare, curățare sau valorificare prin care produsele sau componentele produselor, care au devenit deșeuri, sunt pregătite pentru a fi reutilizate, fără alte operațiuni de pre-tratare;

3. Reciclarea deșeurilor – este definită ca orice operațiune de valorificare prin care deșeurile sunt transformate în produse, materiale sau substanțe pentru a-și îndeplini funcția inițială ori pentru alte scopuri; aceasta include retratarea materialelor organice,

dar nu include valorificarea energetică și conversia în vederea folosirii materialelor drept combustibil sau pentru operațiunile de umplere;

4. Alte operațiuni de valorificare, cum ar fi valorificare energetică (recuperarea de energie din tratarea termică a deșeurilor) – operațiuni care au drept rezultat principal faptul că deșeurile servesc unui scop util, prin înlocuirea altor materiale care ar fi fost utilizate, sau a faptului că deșeurile sunt pregătite pentru a putea servi scopul respectiv;

5. Eliminarea deșeurilor care se realizează în principal prin depozitare.

Aplicarea ierarhiei deșeurilor are ca scop încurajarea acțiunii în materie de prevenire a generării și gestionării eficiente a deșeurilor.

2. Scopul Strategiei

În sensul celor afirmate **scopul principal** al prezentei strategii este de a îndrepta comuna către o "societate a reciclării" gestionând durabil deșeurile, iar pentru îndeplinirea acestuia este nevoie de:

-prioritizarea eforturilor din domeniul gestionării deșeurilor, în conformitate cu ierarhia deșeurilor;

-încurajarea prevenirii generării deșeurilor și reutilizarea acestora pentru o mai mare eficiență a resurselor;

-dezvoltarea și extinderea sistemelor de colectare selectivă a deșeurilor în vederea promovării unei reciclări de înaltă calitate;

Prezenta strategie este elaborată de autoritatea executivă a comunei și aprobată de autoritatea deliberativă a acesteia conform atribuțiilor și responsabilităților care îi revin în baza Legii nr. 101/2006 republicată, privind serviciul de salubritate al localităților și urmărește să creeze cadrul necesar pentru dezvoltarea și

implementarea unui sistem de gestionare a deșeurilor la nivel comunal, eficient din punct de vedere ecologic și economic.

3. Principiile și obiectivele strategice. Durata strategiei

Strategia stabilește **principiile și obiectivele strategice** ale comunei Unguriu în domeniul gestionării deșeurilor pe termen mediu și lung, aliniindu-se la noile cerințe legislative, la noile evoluții tehnologice din domeniu ce trebuie să îmbunătățească participarea publicului la luarea deciziei de mediu prin programe de instruire și educare a populației în domeniul gestionării deșeurilor.

Serviciul de salubritate al comunei Unguriu dezvoltat prin implementarea prezentei strategii include activitatea de colectare separată și transport separat al deșeurilor municipale și al deșeurilor similare provenind din activități comerciale din industrie și instituții, inclusiv fracții colectate separat, fără a aduce atingere fluxului de deșuri de echipamente electrice și electronice, baterii și acumulatori.

3.1 Prezenta strategia urmărește respectarea următoarelor **principii strategice:**

➤ **Principiul protecției resurselor primare** este formulat în contextul mai larg al conceptului de "dezvoltare durabilă" și stabilește necesitatea de a minimiza și eficientiza utilizarea resurselor primare, în special a celor neregenerabile, punând accentul pe utilizarea materiilor prime secundare.

➤ **Principiul măsurilor preliminare, corelat cu principiul utilizării BATNEEC** ("Cele mai bune tehnici disponibile care nu presupun costuri excesive"), stabilește că, pentru orice activitate (inclusiv pentru gestionarea deșeurilor), trebuie să se țină cont de

următoarele aspecte principale: stadiul curent al dezvoltării tehnologiilor, cerințele pentru protecția mediului, alegerea și aplicarea acelor măsuri fezabile din punct de vedere economic.

➤ **Principiul prevenirii** stabilește ierarhizarea activităților de gestionare a deșeurilor, în ordinea descrescătoare a importanței care trebuie acordată: evitarea apariției, minimizarea cantităților, tratarea în scopul recuperării, tratarea și eliminarea în condiții de siguranță pentru mediu.

➤ **Principiul poluatorul plătește, corelat cu principiul responsabilității producătorului și cel al responsabilității utilizatorului**, stabilește necesitatea creării unui cadru legislativ și economic corespunzător, astfel încât costurile pentru gestionarea deșeurilor să fie suportate de generatorul acestora.

➤ **Principiul substituției** stabilește necesitatea înlocuirii materiilor prime periculoase cu materii prime nepericuloase, evitându-se astfel apariția deșeurilor periculoase.

➤ **Principiul proximității**, corelat cu principiul autonomiei stabilește că deșeurile trebuie să fie tratate și eliminate pe cât posibil pe teritoriul național și cât mai aproape de sursa de generare; în plus, exportul deșeurilor periculoase este acceptat numai către acele țări care dispun de tehnologii adecvate de eliminare și numai în condițiile respectării cerințelor privind comerțul internațional cu deșeuri.

➤ **Principiul subsidiarității (corelat și cu principiul proximității și cu principiul autonomiei)** stabilește acordarea competențelor astfel încât deciziile în domeniul gestionării deșeurilor să fie luate la cel mai scăzut nivel administrativ față de sursa de generare, dar pe baza unor criterii uniforme la nivel regional și național.

➤ **Principiul integrării** stabilește că activitățile de gestionare a deșeurilor fac parte integrantă din activitățile social-economice care le generează.

3.2 Strategia cuprinde un set de **obiective strategice** ce derivă din scopul general al acesteia, și anume:

- îmbunătățirea condițiilor de viață ale populației;
- susținerea dezvoltării economico-sociale a localității;
- promovarea calității și eficienței serviciului de salubritate;
- stimularea mecanismelor economiei de piață;
- dezvoltarea durabilă a serviciului;
- gestionarea serviciului de salubritate pe criterii de transparență, competitivitate și eficiență;
- promovarea programelor de dezvoltare și reabilitare a sistemului de salubritate, pe baza unui mecanism eficient de planificare multianuală a investițiilor;
- protecția și conservarea mediului înconjurător și a sănătății populației;
- consultarea cu utilizatorii serviciului de salubritate, în vederea stabilirii politicilor și strategiilor locale și regionale în domeniu;
- adoptarea normelor locale referitoare la organizarea și funcționarea serviciului de salubritate;
- informarea periodică a utilizatorilor asupra politicilor de dezvoltare a serviciului de salubritate, precum și asupra necesității instituirii unor taxe speciale;
- respectarea cerințelor din legislația privind protecția mediului referitoare la salubritatea localităților;

➤ respectarea cerințelor și obiectivelor prevăzute în planurile de gestionare a deșeurilor la nivel național, regional și județean.

3.3 Istoricul planificării strategice

La nivelul comunei Unguriu prezenta strategie reprezintă începutul planificării strategice a dezvoltării și funcționării pe termen mediu și lung a serviciului de salubritate.

3.4 Orizontul de timp pentru care se elaborează Strategia

Această strategie acoperă perioada **de până în anul în 2032**. În cadrul strategiei sunt vizate a se atinge următoarele obiective strategice în orizonturile temporale de mai jos:

➤ **Orizont 2020:** atingerea unui nivel de pregătire pentru reutilizare și reciclare de minimum 50% din masa totală a cantităților de deșuri, cum ar fi hârtie, metal, plastic și sticlă provenind din deșeurile menajere și, după caz, provenind din alte surse, în măsura în care aceste fluxuri de deșuri sunt similare deșeurilor care provin din deșeurile menajere

➤ **Orizont 2032: Realizarea unui sistem integrat de management durabil al deșeurilor** contribuind la apropierea semnificativă a României de nivelul mediu din acel an al SM ale UE din punctul de vedere al indicatorilor dezvoltării durabile.

4. Categoriile de deșuri ce fac obiectul Strategiei

Prevederile prezentei strategii ca și mod de abordare se aplică pentru deșeurile reglementate prin Legea nr. 211/2011 privind regimul deșeurilor cu modificările și completările ulterioare, respectiv:

➤ Deșuri municipale și asimilabile din comerț industrie, instituții, inclusiv fracții colectate separat (Deșuri menajere,

reprezentând deșeuri asimilabile și reciclabile (reziduale, hârtie / carton, plastic, sticlă) ce vor fi colectate separat și vor fi transportate separat și deșeuri voluminoase, reprezentând deșeuri ce pot proveni de la populație sau agenți economici, care vor fi colectate separat și transportate separat);

5. Situația actuală

Deșeurile municipale sunt reprezentate de totalitatea deșeurilor menajere și similare acestora generate în mediul urban și rural din gospodării, instituții, unități comerciale și de la operatori economici, deșeuri stradale colectate din spații publice, străzi, parcuri, spații verzi, la care se adaugă și deșeuri din construcții și demolări rezultate din amenajări interioare ale locuințelor colectate de operatorii de salubritate. Gestionarea deșeurilor municipale presupune colectarea, transportul, valorificarea și eliminarea acestora, inclusiv supervizarea acestor operații și întreținerea ulterioară a amplasamentelor de eliminare.

5.1 La **nivel european** situația este prezentată mai jos:

Politicile și strategiile la nivel național, respectiv regional și județean, trebuie să urmărească implementarea obiectivelor politicii europene în materie de prevenire a generării deșeurilor, a reducerii consumului de resurse și aplicarea efectivă a ierarhiei deșeurilor.

Dintre documentele strategice la nivel european cu impact asupra politicilor de gestionare a deșeurilor trebuie amintit faptul că, începând cu 9 ianuarie 2014, a intrat în vigoare Decizia 1386/2013/UE a Parlamentului European și a Consiliului privind un Program general al Uniunii de acțiune pentru mediu până în 2020 "O viață bună, în limitele planetei noastre" [denumit în continuare PAM 7

(Program comunitar de acțiune pentru mediu acțiune publicat în Jurnalul oficial al Uniunii europene L354/28.12.2013), PAM 6 s-a încheiat în iulie 2012].

La baza elaborării și aprobării acestui act normativ (PAM 7) au stat la bază o serie de hotărâri astfel:

a. Uniunea a convenit să protejeze mediul și sănătatea umană prin prevenirea sau reducerea impacturilor negative ale generării și gestionării deșeurilor, precum și prin reducerea impactului global al utilizării resurselor și ameliorarea eficienței utilizării acestora, prin aplicarea următoarei ierarhii în privința deșeurilor: prevenire, pregătire pentru re folosire, reciclare, alte modalități de recuperare și eliminare;

b. În conformitate cu Tratatul privind Funcționarea Uniunii Europene (TFUE), politica de mediu a Uniunii urmărește atingerea unui nivel ridicat de protecție ținând seama de diversitatea situațiilor din diferitele regiuni ale Uniunii și se bazează pe principiul precauției și pe principiile acțiunii preventive, a remedierii, cu prioritate la sursă, a daunelor provocate mediului și pe principiul „poluatorul plătește”.

c. Măsurile necesare în scopul realizării obiectivelor prioritare ale PAM 7 ar trebui luate la diferite niveluri de guvernare, în conformitate cu principiul subsidiarității;

d. Implicarea într-o manieră transparentă a actorilor neguvernamentali este importantă pentru asigurarea succesului PAM 7 și a atingerii obiectivelor sale prioritare.

e. Obiectivele în materie de mediu și de climă trebuie sprijinite prin investiții adecvate, iar fondurile ar trebui să fie utilizate mai eficace, în conformitate cu obiectivele respective. Ar trebui să se încurajeze recurgerea la inițiativele de tip public-privat.

f. PAM 7 ar trebui să sprijine punerea în aplicare, în Uniune și la nivel internațional, a rezultatelor și a angajamentelor asumate în cadrul Conferinței Organizației Națiunilor Unite din 2012 privind dezvoltarea durabilă (Rio+20), și care urmăresc transformarea economiei mondiale într-o economie verde și favorabilă incluziunii în contextul dezvoltării durabile și al reducerii sărăciei.

g. Toate măsurile, acțiunile și obiectivele stabilite în PAM 7 ar trebui realizate în conformitate cu principiile reglementării inteligente și, dacă este cazul, ar trebui să facă obiectul unei evaluări cuprinzătoare a impactului.

h. Progresele înregistrate pentru atingerea obiectivelor PAM 7 ar trebui monitorizate și evaluate pe baza unor indicatori de comun acord.

i. PAM 7 a stabilit mai multe obiective prioritare, cu termen de realizare 2020, iar autoritățile publice de la toate nivelurile vor trebui să coopereze cu toți factorii de decizie, respectiv cu toți cei interesați, în vederea implementării PAM 7. Printre cele mai importante amintim:

➤ **Protejarea, conservarea și ameliorarea capitalului natural al Uniunii;**

➤ **Trecerea Uniunii la o economie verde și competitivă cu emisii reduse de dioxid de carbon și eficiență din punctul de vedere al utilizării resurselor, urmărindu-se:**

- **Inovarea** în scopul eficientizării utilizării resurselor este necesară în toate sectoarele economice pentru a îmbunătăți competitivitatea în contextul prețurilor tot mai mari ale resurselor, al insuficienței acestora, al constrângerilor legate de furnizarea materiilor prime și al dependenței de importuri.

Sectorul întreprinderilor este principalul factor determinant al inovării, inclusiv al ecoinovării. Cu toate acestea, piețele singure nu vor genera rezultatele dorite, iar pentru a îmbunătăți performanța lor de mediu, în special întreprinderile mici și mijlocii (IMM) au nevoie de asistență specifică pentru a asimila noile tehnologii, inclusiv prin intermediul parteneriatelor de cercetare și inovare în domeniul deșeurilor. Sunt necesare acțiuni la nivel de guverne, la nivelul Uniunii și al statelor membre pentru a crea condițiile-cadru juridice adecvate pentru investiții și ecoinovare, prin stimularea dezvoltării unor întreprinderi sustenabile sau a unor soluții tehnice la provocările de mediu și prin promovarea unor modele sustenabile de utilizare a resurselor;

- În vederea instituirii unui cadru de măsuri vizând îmbunătățirea aspectelor legate de utilizarea eficientă a resurselor altele decât cele privind emisiile de GES și energia, vor fi stabilite obiective privind **reducerea impactului global al consumului asupra mediului**, în special în sectorul alimentar, în cel al locuințelor și în cel al mobilității.

Luată împreună, aceste sectoare sunt responsabile de aproape 80 % dintre impacturile consumului asupra mediului. În acest sens, ar trebui să se țină seama și de indicatorii și obiectivele în ceea ce privește amprentele terenurilor, apei, materiilor prime și carbonului, precum și de rolul lor în cadrul semestrului european. Cu ocazia Rio+20 s-a recunoscut necesitatea de a reduce semnificativ pierderile și deșeurile alimentare generate în urma recoltării sau de altă natură de-a lungul întregului lanț de aprovizionare cu alimente. Comisia ar trebui să prezinte o strategie cuprinzătoare privind combaterea deșeurilor alimentare inutile și să conlucreze cu statele membre în vederea combaterii generării excesive de deșeuri alimentare. După

caz, în acest sens, ar putea fi utile măsurile de creștere a compostării și a digestiei anaerobe a deșeurilor alimentare.

- De asemenea, **prevenirea și gestionarea deșeurilor** în Uniune mai poate fi încă mult îmbunătățită pentru a utiliza mai bine resursele, a deschide noi piețe, a crea noi locuri de muncă și a reduce dependența de importurile de materii prime, reducând totodată impactul asupra mediului. În fiecare an, în Uniune se produc 2,7 miliarde de tone de deșuri, dintre care 98 de milioane de tone (4 %) sunt deșuri periculoase. În 2011, media cantității de deșuri municipale generate pe cap de locuitor a fost de 503 kg la nivelul Uniunii, variind între 298 și 718 kg la nivelul statelor membre individuale. În medie, numai 40 % dintre deșeurile solide sunt pregătite pentru reutilizare sau reciclare, în timp ce, în unele dintre statele membre, sunt reciclate peste 70 % dintre deșuri, ceea ce demonstrează modul în care deșeurile ar putea fi utilizate ca una dintre resursele principale ale Uniunii. În același timp, multe state membre trimit la depozitele de deșuri peste 75 % din deșeurile lor municipale.

- **Transformarea deșeurilor într-o resursă**, așa cum se solicită în Foaia de parcurs privind utilizarea eficientă a resurselor în Europa, necesită punerea în aplicare integrală și armonizată a legislației Uniunii în domeniul deșeurilor în întreaga Uniune, pe baza ierarhiei deșeurilor și vizând diferite tipuri de deșuri. Sunt necesare eforturi suplimentare pentru reducerea cantității de deșuri generate pe cap de locuitor și a generării de deșuri în termeni absoluți. De asemenea, pentru a realiza obiectivele legate de eficiența utilizării resurselor, sunt necesare limitarea valorificării energetice la materialele nereciclabile, eliminarea treptată a depozitării deșeurilor care pot fi reciclate sau valorificate, asigurarea calității ridicate a

reciclării, astfel încât utilizarea materialului reciclat să nu aibă un impact negativ asupra mediului sau asupra sănătății umane și dezvoltarea de piețe pentru materiile prime secundare.

Deșeurile periculoase vor trebui gestionate astfel încât să se reducă la minimum efectele negative semnificative asupra sănătății umane și asupra mediului, după cum s-a convenit la Rio+20. Pentru a realiza acest obiectiv, ar trebui ca instrumentele bazate pe piață și orice alte măsuri care favorizează prevenirea, reciclarea și reutilizarea să fie aplicate mai sistematic în întreaga Uniune, inclusiv sub forma creșterii responsabilității producătorilor și a sprijinirii dezvoltării ciclurilor de materiale netoxice.

Obstacolele cu care se confruntă activitățile de reciclare pe piața internă a Uniunii ar trebui eliminate, iar obiectivele existente în ceea ce privește reutilizarea, reciclarea, valorificarea și depozitarea deșeurilor ar trebui reexamineate pentru a se putea trece la o economie „circulară” bazată pe ciclul de viață, în care utilizarea succesivă a resurselor și a deșeurilor reziduale ajunge aproape la zero.

► **protejarea cetățenilor Uniunii de presiunile legate de mediu și de riscurile la adresa sănătății și a bunăstării.**

În scopul trecerii Uniunii la o economie verde și competitivă cu emisii reduse de dioxid de carbon și eficiență din punctul de vedere al utilizării resurselor, **PAM 7 garantează că până în 2020:**

- deșeurile vor fi gestionate în condiții de siguranță și în așa fel încât să nu aibă un impact negativ asupra sănătății și a mediului;
- generarea absolută de deșuri și generarea de deșuri pe cap de locuitor vor scădea;

- depozitarea va fi limitată la reziduuri (materialele care nu pot fi reciclate sau valorificate), având în vedere amănările prevăzute la articolul 5 alineatul (2) din Directiva privind depozitele de deșeuri, iar valorificarea energetică va fi limitată la materialele nereciclabile, având în vedere articolul 4 alineatul (2) din Directiva-cadru privind deșeurile, prin să se pună în aplicare integral legislația Uniunii în domeniul deșeurilor.

Punerea în aplicare respectivă include aplicarea ierarhiei deșeurilor în conformitate cu Directiva-cadru privind deșeurile și utilizarea eficace a instrumentelor și măsurilor bazate pe piață și a altor măsuri pentru a se asigura că:

- depozitarea deșeurilor este limitată la deșeurile reziduale (care nu pot fi reciclate sau recuperate), având în vedere amănările prevăzute la articolul 5 alineatul (2) din Directiva privind depozitele de deșeuri;

- valorificarea energetică este limitată la materiale nereciclabile, având în vedere articolul 4 alineatul (2) din Directiva-cadru privind deșeurile;

- deșeurile reciclate sunt utilizate ca sursă majoră și fiabilă de materii prime pentru Uniune, prin dezvoltarea ciclurilor de materiale netoxice;

- deșeurile periculoase sunt gestionate în condiții de siguranță și generarea lor este redusă;

- transporturile ilegale de deșeuri sunt eradicate, pe fondul unei monitorizări foarte stricte;

- deșeurile provenite din alimente sunt reduse; să se revizuiască legislația în vigoare în domeniul produselor și deșeurilor, inclusiv să se realizeze o revizuire a obiectivelor principale ale directivelor-cheie privind deșeurile, în funcție de Foaia de parcurs privind utilizarea eficientă a resurselor în Europa, în vederea tranziției spre o economie circulară și să se elimine obstacolele de pe piața internă care împiedică desfășurarea activităților de reciclare ecologică, fiind necesare campanii de informare a publicului cu scopul de a-l sensibiliza și a-l ajuta să înțeleagă politica în domeniul deșeurilor, stimulând schimbarea comportamentului în acest sens.

5.2 La nivel național situația se prezintă astfel:

➤ Tratatul de aderare al României la Uniunea Europeană reflectă condițiile aderării și reprezintă rezultatul procesului de negociere; în domeniul managementului deșeurilor, România s-a obligat să implementeze acquis-ul comunitar privind acest capitol până la data aderării (1 ianuarie 2007), cu unele derogări, printre care:

-Directiva 1999/31/EC privind depozitarea deșeurilor, pentru care s-a solicitat și obținut o perioadă de tranziție până în anul 2016, transpusă în legislația națională prin Hotărârea Guvernului nr. 349/2005 privind depozitarea deșeurilor, cu modificările și completările ulterioare;

-politica națională în domeniul gestionării deșeurilor trebuie să se subscrie obiectivelor politicii europene în materie de prevenire a generării deșeurilor, urmărindu-se reducerea consumului de resurse și aplicarea ierarhiei deșeurilor, funcție de ordinea priorităților în cadrul legislației și a politicii în materie (conform art. 4 din Legea nr.

211/2011, republicată, privind regimul deșeurilor, cu modificările și completările ulterioare);

-prevederile Strategiei Naționale de Gestionare a Deșeurilor (SNGD), ca o modalitate principială de abordare, și *anume prin îndreptarea României către o „societate a reciclării”, aplicând ierarhia de gestionare a deșeurilor și susținând măsurile care urmăresc utilizarea eficientă a resurselor*, se aplică pentru toate tipurile de deșeuri reglementate prin Legea nr. 211/2011 privind regimul deșeurilor, cu modificările și completările ulterioare;

România face parte din categoria Statelor Membre în care marea majoritate a cantității de deșeuri municipale colectate este eliminată prin depozitare, în condițiile în care ponderea deșeurilor menajere în acest tip de deșeu reprezintă circa 64%; astfel, din cantitatea totală de deșeuri municipale colectată în anul 2010 (fiind excluse de aici deșeurile din construcții și demolări), mai mult de 95% a fost eliminată prin depozitare;

O altă problemă cu care țara noastră se confruntă este aria scăzută de acoperire a serviciilor de colectare a deșeurilor; numai 63% din totalul populației este deservită, la nivel național, de servicii de salubritate; ponderea în mediul urban este de 85%, iar în cel rural fiind de 52%.

Activitatea de colectarea separată și transportul separat al deșeurilor municipale și al deșeurilor similare provenind din activități comerciale din industrie și instituții, inclusiv fracții colectate separat, fără a aduce atingere fluxului de deșeuri de echipamente electrice și electronice, baterii și acumulatori se prestează în toate cele 320 de localități din mediul urban, cu unele deficiențe în organizarea serviciului la nivelul unora din orașele mici. La nivel urban (an 2011) activitatea mai sus menționată este prestată de un număr

de 227 de operatori / prestatori.

În mediul rural, activitatea de colectarea separată și transportul separat al deșeurilor municipale și al deșeurilor similare provenind din activități comerciale din industrie și instituții, inclusiv fracții colectate separat, fără a aduce atingere fluxului de deșuri de echipamente electrice și electronice, baterii și acumulatori (într-un mod mai mult sau mai puțin organizat) se prestează în circa 72% din numărul total de localități din mediul rural.

Considerăm că în anul 2014-2015 va continua procesul de extindere a serviciului de salubritate în mediul rural, datorat în principal tendinței marilor operatori din urban de a se extinde și în mediul rural cât și a conștientizării autorităților publice locale despre necesitatea organizării serviciului de salubritate a localităților.

Structura celor 227 de operatori/ prestatori (an 2011) din mediul urban se prezintă astfel: 172 sunt societăți comerciale, 53 sunt servicii publice/compartimente funcționale organizate în structura aparatului de specialitate al primarului sau al consiliilor județene și 2 regii autonome.

Activitatea de colectarea separată și transportul separat al deșeurilor municipale și al deșeurilor similare provenind din activități comerciale din industrie și instituții, inclusiv fracții colectate separat, fără a aduce atingere fluxului de deșuri de echipamente electrice și electronice, baterii și acumulatori este prestată, la nivel național, în mediul urban, de către 77 de agenți economici cu capital privat, reprezentând 34% din totalul operatorilor/prestatorilor din mediul urban.

Colectarea separată este o activitate necesară și cu o mare importanță în gestionarea deșeurilor, întrucât reduce în mod

semnificativ cantitatea și volumul de deșeuri destinate depozitării pe de o parte și în același timp asigură un grad mai mare de reciclare și valorificare materială și energetică .

Exigențele integrării europene impun cu stringență implementarea și generalizarea managementului integrat al deșeurilor, astfel încât acesta să stea la baza oricăror strategii și planuri având ca element de bază colectarea separată.

Managementul deșeurilor este considerat un element important în implementarea dezvoltării durabile.

Conform prevederilor Directivei Cadru a Deșeurilor, Directiva 2008/98/CE, toate statele membre ale Uniunii Europene trebuie să asigure reciclarea până în 2020 în proporție de 50% a deșeurilor menajere și 70 % a deșeurilor nepericuloase provenind din activități de construcție și demolări. În plus, până în anul 2015 autoritățile locale au obligația să asigure colectarea selectivă pentru cel puțin patru fluxuri de materiale: hârtie, metal, plastic și sticlă.

Colectarea selectivă s-a preconizat a fi implementată în 3 etape:

- perioada 2004-2006 informare/ conștientizare populație, experimentare;
- perioada 2007-2017 extindere la nivelul întregii țări;
- perioada 2017-2022 extindere în zone mai greu accesibile;

În structura deșeurilor municipale din România, cea mai mare pondere o au deșeurile menajere (cca 81%), în timp ce deșeurile stradale și deșeurile din construcții și demolări au aproximativ aceeași pondere (10%, respectiv 9%). Peste 90% din deșeurile municipale colectate sunt eliminate prin depozitare.

Gradul de valorificare redus are în primul rând cauze de natură tehnică (inexistența infrastructurii de colectare separată și de sortare, respectiv lipsa capacităților de reciclare pentru anumite tipuri de

materiale), dar și economică (lipsa unor instrumente financiare care să stimuleze / oblige operatorii de salubritate să livreze deșeurile colectate către instalații de tratare / valorificare și nu către eliminare). Menționăm și faptul că, în paralel cu activitatea operatorilor de salubritate, există circuite paralele de colectare și sortare a deșeurilor reciclabile din deșeurile municipale (puncte de colectare autorizate, sortări ad-hoc la intrarea în depozitul de deșeuri), dar care nu sunt cuantificate ca atare, ceea ce conduce la o scădere aparentă a valorii ratelor de reciclare / valorificare a acestora, per ansamblu.

În același timp, pentru anumite tipuri de deșeuri nu există practic opțiuni viabile de reciclare pe plan național (de exemplu, pentru sticlă, se înregistrează atât o capacitate tehnică relativ redusă a fabricilor de sticlă pentru a prelucra deșeuri, cât și o lipsă de interes, având în vedere calitatea slabă a deșeurilor de sticlă furnizate, respectiv costurile suplimentare care ar fi necesare pentru a obține deșeuri de calitate corespunzătoare).

Interesul pentru reciclare este mai mare în cazul metalului, plasticului și hârtiei, dar și aici se înregistrează cantități relativ importante care sunt colectate separat și apoi transportate în afara granițelor României pentru reciclarea propriu-zisă.

Valorificarea energetică a deșeurilor de ambalaje cu putere calorică se realizează, în primul rând, în fabricile de ciment. Până în momentul actual, cantitatea de deșeuri de ambalaje incinerată nu a fost foarte mare, având în vedere că, pe de-o parte, se acordă atenție în primul rând reciclării, iar pe de altă parte, cantitatea de deșeuri pretabilă co-incinerării este relativ redusă.

Eliminarea deșeurilor municipale se realizează exclusiv prin depozitare. Depozitarea deșeurilor municipale și a celor asimilabile

acestora este permisă numai în locuri speciale, amenajate conform legislației și normelor tehnice în vigoare aplicabile depozitelor de deșeuri și numai după obținerea acordurilor și avizelor prevăzute de legislația privind protecția și conservarea mediului, igiena și sănătatea populației. Depozitele pentru deșeurile municipale se amplasează conform Strategiei naționale de gestionare a deșeurilor și Planului național de gestionare a deșeurilor, aprobate potrivit legii.

În conformitate cu H.G., 349/2005, cu modificările și completările ulterioare, privind depozitarea deșeurilor, la data de 31.12.2011, există un număr de 70 depozite neconforme urbane care se vor închide etapizat până în anul 2017, conform angajamentelor asumate cu Uniunea Europeană, astfel:

- 21 depozite în 2012
- 3 depozite în 2013
- 4 depozite în 2014
- 7 depozite în 2015
- 9 depozite în 2016
- 26 depozite în 2017

Politicile UE din domeniul managementului deșeurilor evidențiază importanța unei abordări integrate în gestionarea deșeurilor, care include construcția instalațiilor de eliminare a deșeurilor împreună cu măsuri de prevenire a producerii deșeurilor și de reciclare, conforme cu principiile: prevenirea producției de deșeuri; recuperarea deșeurilor prin reciclare; re folosire și depozitare finală sigură a deșeurilor acolo unde nu există posibilitatea recuperării.

Sistemul integrat de gestionare a deșeurilor este în acest moment (an 2011) dezvoltat cu sprijinul programului ISPA în 7

1. S.C Tracon S.R.L. Brăila urmează:
 - depozitul din comuna Muchea județul Brăila;
 - depozitul din comuna Cristian județul Sibiu;
 - depozitul din orașul Ovidiu județul Constanța ;
2. S.C. Eco Sud S.R.L București :
 - depozitul din municipiul Craiova, județul Dolj;
 - depozitul din comuna Vidra județul Ilfov ;
3. S.C Iridex Grup Import-Export S.R.L. București:
 - depozitul din municipiul București (Chiajna);
 - depozitul din satul Costinești județul Constanța ;
4. S.C Ecorec S.A Popești Leordeni
 - depozitul de la Glina județul Ilfov;
 - depozitul din Tulcea județul Tulcea ;

Situația depozitelor municipale conforme funcționale este evidențiată în tabelul de mai jos:

Județ	Localitate	Administrator depozit
Neamț	Piatra Neamț	S.C. Rossal S.R.L. Roman
Iași	Tutora	S.C. Salubris S.A. Iași
Bacău	Bacău	Direcția de servicii Publice Bacău
Constanța	Ovidiu	S.C Tracon S.R.L.
	Costinești	S.C Iridex Grup Import-Export S.R.L.
	Albești(Mangalia)	S.C Eco Gold Invest S.A
Tulcea	Vărărie	S.C Ecorec S.A
Brăila	Muchea	S.C Tracon S.R.L.
Buzău	Gălbinași	S.C RER Servicii Ecologice S.R.L.
Ialomița	Slobozia	S.C Vivani Salubritate S.A .
Prahova	Boldești Scăieni	S.C Vitalia Servicii pentru Mediu – Tratarea Deșeurilor S.A.
	Vălenii de Munte	S.C. Termoelectrica Ploiești S..A.
Argeș	Albota	S.C. Salubritate 2000 S.A. Pitești
Dâmbovița	Aninoasa	S.C. Eurogas Prescom S.R.L.
	Titu	S.C. Eurogas Prescom S.R.L.
Dolj	Mofleni(Craiova)	S.C. Eco Sud S.R.L.
Gorj	Țirgu – jiu	S.C Polaris Mediu S.R.L.

Mehedinți	Drobeta Turnu Severin	S.C Brantner Servicii Ecologice S.A.
Vâlcea	Fețeni	D.A.D.P. Râmnicu-Vâlcea
Arad	Arad	S.C A.S.A. Servicii Ecologice S.R.L.
Bihor	Oradea	S.C. Eco Bihor S.R.L.
Satu Mare	Doba	Serviciul Public
Brașov	Brașov	S.C Fin-Eco S.A
Sibiu	Cristian	S.C Tracon S.R.L.
Mureș	Sighișoara	S.C Schuster Ecosal S.R.L.
Harghita	Odorheiu Secuiesc	S.C AVE Harghita Salubritate S.R.L.
Ilfov	Glina	S.C Ecorec S.A
	Vidra	S.C Eco Sud S.R.L.
București	Chiajna	S.C Iridex Grup Import-Export S.R.L.

La nivelul anului 2011, în cele 29 de depozite municipale conforme prezentate mai sus s-au depozitat aproximativ 3,5 milioane tone deșeuri.

Pentru restul depozitelor de deșeuri municipale neconforme, care mai au încă perioadă de tranziție, în prezent se efectuează îmbunătățirea activităților de operare și monitorizare. Conform negocierilor pentru aderarea României la UE stipulate în Tratatul de aderare, România este obligată să asigure reducerea treptată a deșeurilor depozitate în aceste depozite municipale de deșeuri neconforme, cu respectarea anumitor cantități maxime anuale.

Până în prezent, în România nu au fost puse în funcțiune instalații pentru incinerarea deșeurilor municipale.

În ceea ce privește deșeurile biodegradabile încă din anul 2006 au fost demarate acțiuni în vederea construirii de platforme pentru compostarea deșeurilor vegetale din parcuri și spații verzi din zonele urbane și construirea unor stații de sortare a deșeurilor reciclabile și de stații de compostare a deșeurilor biodegradabile în apropierea depozitelor pentru deșeuri.

Reducerea cantității de deșeuri biodegradabile generate în anul 2009, comparativ cu anul 2008, se datorează extinderii colectării selective a deșeurilor de hârtie, carton și a deșeurilor biodegradabile din spațiile verzi, parcuri și alte zone.

5.3 La nivel regional, situație privită din perspectiva activității de colectare separată și transport separat al deșeurilor municipale și al deșeurilor similare provenind din activități comerciale din industrie și instituții, inclusiv fracții colectate separat, fără a aduce atingere fluxului de deșeuri de echipamente electrice și electronice, baterii și acumulatori la nivelul Regiunii de dezvoltare 2 Sud-Est, situația se prezintă astfel:

- Număr prestatori cu sediul în aria Regiunii: 28
- Număr prestatori cu sediul în aria altor regiuni de dezvoltare dar care prestează în regiune de dezvoltare 2 sud-est : 3 (din care 2 prestatori sunt societăți comerciale cu capital privat iar 1 prestator persoană juridică comunitară din Spania).
- Din punct de vedere al formei de organizare în Regiune sunt 20 prestatori societăți comerciale și 8 servicii publice/compartimente funcționale.
- Din punct de vedere al formei capitalului: 6 sunt cu capital privat, 12 sunt cu capital integral al unităților administrativ teritoriale

și 2 cu capital mixt.

➤ Asigurarea activității de colectare separată și transport separat al deșeurilor municipale și al deșeurilor similare provenind din activități comerciale din industrie și instituții, inclusiv fracții colectate separat, fără a aduce atingere fluxului de deșuri de echipamente electrice și electronice, baterii și acumulatori, se face în mediu urban într-un grad 100% (35 de orașe și municipii) iar în mediu rural într-un grad de circa 87%.

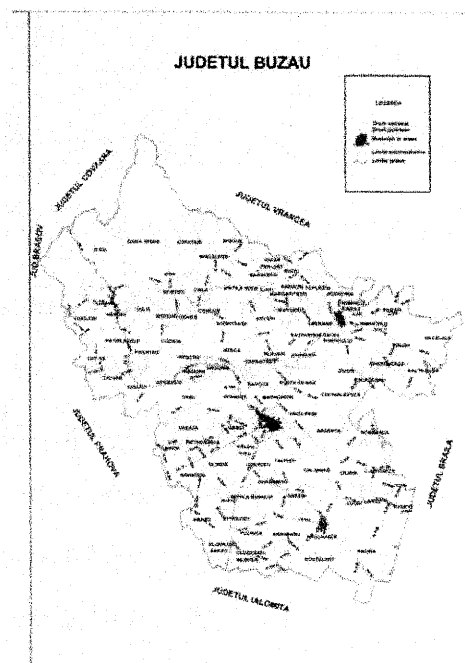
5.4 La nivel județean

conform cu raportul de monitorizare a planului județean de gestionare a deșeurilor, situația se prezintă astfel:

A. Colectarea deșeurilor în județ:

➤ Gradul de acoperire cu servicii de salubritate era în anul 2007 de 58,5061% în mediul urban și 2,4885 % în mediul rural, în anul 2008 - 54,8923 % în mediul urban și 6,7704 % în mediul rural, în anul 2009 - 61 % în mediul urban și 21,5 % în mediul rural, iar în anul 2010 55,7% în mediul urban și 38,6 % în mediul rural.

În ceea ce privește anul 2011, se constată scăderea gradului de acoperire cu servicii de salubritate în mediul urban (față de anul 2009) de la 61 % la 58,07% și creșterea în mediul rural (față de anul 2009) de la 21,5 % la 54,9%.

În concluzie se înregistrează o tendință negativă față de țintele stabilite în PJGD pentru anul 2011 (gradul de acoperire în mediul urban trebuia să fie de 98%, iar în mediul rural de 90 %), însă, în același timp constatăm o creștere față de anii anteriori pentru mediul rural.

➤ În prezent, în județul Buzău colectarea selectivă a deșeurilor reciclabile (hârtie, carton și plastic) de la populație s-a extins, fiind organizat sistemul de colectare selectivă a deșeurilor într-un număr de 75 localități în anul 2012, față de 67 localități în anul 2011.

➤ A crescut numărul primăriilor care au concesionat serviciul de salubritate/înființat propriul serviciu de la 39 de primării în anul 2011 la 45 primării în anul 2012.

➤ S-a înregistrat o scădere a cantității de DEEE colectată pe cap de locuitor/an, de la 1,17 kg/locuitor/an în anul 2011, la 0,33 kg/locuitor/an în anul 2012. Conform prevederilor PJGD, în anul 2012 ținta de colectare a DEEE de la gospodăriile particulare trebuia să fie de 4 kg/locuitor/an.

B.Tratarea și valorificarea deșeurilor:

➤ În județ există 2 instalații de sortare a deșeurilor reciclabile din deșeurile menajere, cu o capacitate de 500 t/an fiecare, în cadrul stațiilor de transfer de la Beceni și Cislău.

➤ În anul 2011 față de anul 2010, au crescut ușor capacitățile de reciclare a deșeurilor de materiale plastice, și deșeurii metalice neferoase, iar cele pentru deșeurii metalice feroase au rămas aceleași. Per ansamblu acestea acoperă necesitățile județului.

➤ În județ nu există încă nici o stație pentru compostarea deșeurilor biodegradabile, iar cantitatea de deșeuri biodegradabile colectate separat este zero.

➤ Pentru nămolul provenit de la stațiile de epurare orășenești, în anul 2010 s-a eliberat un permis pentru împrăștierea a 876 tone de nămol uscat și în 2012 pentru 498 tone nămol uscat. Restul cantității de namol este stocat în incinta stațiilor de epurare sau eliminat prin depozitare. În anul 2007 cantitatea de nămol provenită de la stațiile de epurare orășenești a fost de 1746 tone, în anul 2008 de 1611,8 tone, în anul 2009 de 1447,95 tone, în anul 2010 de 6726,332 tone, iar în anul 2011 de 10137,1 tone.

➤ Din cantitatea de deșeuri din construcții și demolări colectată separat în anul 2012, 95,49% a fost reutilizată ca material de consolidare a digului de apărare a municipiului Buzău în zona Parcul Tineretului.

C. Depozitarea deșeurilor:

➤ În județ există un depozit conform pentru deșeuri menajere și asimilabile, în apropierea localității Gălbinași.

➤ În anul 2009, a fost sistată depozitarea și ecologizate toate cele 315 spații neconforme pentru eliminarea deșeurilor din zona rurală. Mai funcționează, la nivelul județului, un depozit neconform, care urmează să sisteze activitatea de depozitare etapizat până în anul 2017.

Privind prin prisma îndeplinirii măsurilor de implementare a planului județean de gestionare a deșeurilor și având în vedere indicatorii de bază tabel nr.1 (care se referă la cantitățile de deșeuri colectate și valorificate, precum și capacitatea instalațiilor de gestionare a deșeurilor existente pentru anul de monitorizare.

Monitorizarea anuală a acestor indicatori furnizează informații generale privind progresul realizat în sistemul de gestionare a deșeurilor la nivelul regiunii) și Indicatorii asociați obiectivelor tabel nr.2 (sunt indicatorii măsurabili asociați fiecărei măsuri de implementare din PJGD. Monitorizarea acestor indicatori furnizează informații privind progresul realizat în implementarea măsurilor PJGD și pentru atingerea obiectivelor stabilite în plan) precum și valoarea și dinamica acestora, situația se prezintă astfel:

Au fost colectate datele necesare calculării indicatorilor de bază din anii 2007, 2008, 2009 și 2010 (date statistice validate) și pentru comparație date din anul 2011 (date statistice nevalidate încă). Au fost colectate datele necesare calculării indicatorilor asociați obiectivelor din anul 2011 și pentru comparație din anul 2012, cu excepția datelor privind cantitățile de nămoluri din stații de epurare orășenești generate/valorificate, pentru care s-au utilizat datele din anii 2007, 2008, 2009 și 2010 (date statistice validate) și din 2011 (date statistice nevalidate încă).

Tendința reprezintă variația indicatorului, comparativ cu anul precedent și poate fi reprezentată utilizând simbolurile lui „Chernoff”, după cum urmează:

- ☺ Variație pozitivă față de intenții;
- ☹ Variație negativă față de intenții;
- ☹ Nici o variație.

Datele privind capacitățile instalațiilor de gestionare a deșeurilor sunt date din anul pentru care se realizează monitorizarea, date care au fost validate în cadrul Grupului de monitorizare. În funcție de valoarea indicatorului față de anul precedent s-a stabilit tendința acestuia.

Tabel 1. Valoarea și tendința indicatorilor de bază

Indicator cuantificabil	UM	2007	2008	2009	2010	2011	Tendință
I.1	tone/an	103176,67	131732,45	146929,823	143768,28	134192,359	Ⓢ
	și tone/an						Ⓢ
I.2	tone/an		Aprox. 84195,1545	Aprox. 129271,535	Aprox. 125891,289	Aprox. 113097,344	Ⓢ
I.3	tone/an	55589,00	64195,1545	71273,655	71498,029	67599,844	Ⓢ
I.3.1	tone/an	103176,67	131732,45	146590,943	141637,02	115472,889	Ⓢ
I.3.2	tone/an	70550,67	80738,95	88931,943	89375,02	88694,859	Ⓢ
I.4	tone/an	11132,26	16543,7955	17658,288	17876,991	21095,015	Ⓢ
I.12	tone/an	0	0	0	0	0	Ⓢ
I.13	tone/an	0	0	0	0	0	Ⓢ
I.14	tone/an	18445,30	28142,3	27526	27818	13094,56	Ⓢ
I.15	tone/an	55,80	91,4	41	0	0	Ⓢ

I.16	Cantitatea totala de deseuri stradale colectate	tone/an	14124,90	22759,8	30092	24444	13683,47	☺
I.17	Cantitatea de deseuri municipale valorificate	tone/an	3829,41	1469,5411	1289,688	847,72	103,038	☺
I.18	Cantitatea de deseuri municipale reciclate	tone/an	3829,41	1469,5411	1289,688	847,72	103,038	☺
I.19	Cantitatea de deseuri municipale compostate	tone/an	0	0	0	0	0	☺
I.20	Cantitatea de deseuri municipale depozitate	tone/an	99347,26	107545,51	145426,31	141527,09	115368,02	☺
I.21	Capacitatea totala a facilitatilor de reciclare a deseurilor de hartie si carton din judet	tone/an	0	0	0		0	☺
I.22	Capacitatea totala a instalatiilor de reciclare a deseurilor de metale din judet	tone/an	Aprox. 26330 tone, din care: - 25420 tone ptr. feroase, - 910 tone ptr. neferoase	Conform capacității autorizate aprox. 32439 tone, din care: - 30432,2 tone pentru feroase; - 2006,8 tone pentru neferoase	Conform capacității autorizate aprox. 36930 tone/an, din care: - 34419 tone/an pentru feroase; - 2511 tone/an pentru neferoase	Conform capacității autorizate aprox. 36930 tone/an, din care: - 34419 tone/an pentru feroase; - 2511 tone/an pentru neferoase	Conform capacității autorizate aprox. 36936 tone/an, din care: - 34419 tone/an pentru feroase; - 2517 tone/an pentru neferoase	☺

Nr. crt	Indicator cuantificabil	U.M.	2008	2009	2010	2011	2012	Tendință
I.23	Capacitatea totală a instalațiilor de reciclare a deșeurilor de plastic din județ	tone/an	Aprox. 30000	Conform capacități autorizate aprox. 30000	Conform capacități autorizate aprox. 38524	Conform capacități autorizate aprox. 45611	Conform capacități autorizate aprox. 50787	☺
I.24	Capacitatea totală a instalațiilor de reciclare a deșeurilor de sticlă din județ	tone/an	0	0	0	0	0	☺
I.25	Capacitatea totală a instalațiilor de compostare din județ	tone/an	0	0	0	0	0	☺
I.26	Capacitatea totală disponibilă a depozitelor conforme din județ	tone	Aprox. 301700 tone disponibil la 31.12.2008	Pentru Celula nr. 2 = 345.216 m ³ disponibil la 31.12.2009	Pentru Celula nr. 2 = 199790 m ³ disponibil la 31.12.2010	Pentru celula nr. 2 = 176000 m ³ disponibil la 31.12.2011	Pentru celula nr. 2 = 140000 m ³ disponibili la 31.12.2012	☺

Tabel 2 Valoarea și tendința indicatorilor asociați obiectivelor

Nr. crt	Indicator cuantificabil	U.M.	2008	2009	2010	2011	2012	Tendință
II.1	Număr anual de seminarii organizate pentru implementarea legislației în domeniul gestionării deșeurilor	număr	- 11 seminarii la care participă personalul GDC	- 12 seminarii la care participă personalul GDC	0	0	1	☺
II.2	APM/ARBDD- Număr personal angajat (se referă la personalul de la Compartimentul Gestiune Deșeurii)	Număr	4	4	3	3	3	☺
	Număr personal din schemă		4	4	3	3	3	☺

II.3	APM (pentru fiecare APM/ARBDD) - Număr personal instruit în domeniul deșeurilor în cursul anului	Numar	4/4	4/4	0/3	1/3	3/3	☺
	Număr total personal de la Compartimentul Gestione Deșeuri							
II.3	APM/ARBDD - Număr computere din cadrul Compartimentului Gestione Deșeuri	numar	4/4	4/4	3/3	3/3	3/3	☺
	Număr total personal din cadrul Compartimentului Gestione Deșeuri							
II.5	Numar comunicate de presa avand ca tema gestionarea deșeurilor	Numar	6	17	12	1	4	☺
II.5	Numar conferințe de presa avand ca tema gestionarea deșeurilor	Numar	-	-	-	-	-	☺
II.5	Număr întâlniri anuale cu administrația publica locala si cetatenii avand ca temă gestionarea deșeurilor	Numar	2	2	4	15	0	☺
II.5	Număr materiale informative (pliante, broșuri etc.) cu subiect gestionarea deșeurilor distribuite	Numar	3500	2580	300	100	300	☺
II.5	Numărul paginilor Web cu subiect gestionarea deșeurilor	Numar	1	1	1	1	1	☺
II.6	Număr de masuratori privind compozitia deșeurilor menajere	Numar	0	0	0	0	0	☺
II.6	Număr de masuratori privind compozitia deșeurilor menajere care sa reflecte ponderea materialelor de deșeuri de ambalaje	Numar	0	0	0	0	0	☺
II.6	Numar de masuratori privind ponderea deșeurilor biodegradabile din deșeurile municipale (pe tipuri de deșeuri)	Numar	0	0	0	0	0	☺

II.6	Cantitatea de deșeuri de ambalaje colectată separat de la populație	tone	86,008	151,187	110,82	103,7165	132,9686	☺
	Cantitatea totala generata de deseuri de ambalaje		2725,34 (date conform RENVSTAT) 18576,47- conform calculului din Ordinul nr. 951/2007	18576,47- conform calculului din Ordinul nr. 951/2007	18942,96 - conform calculului din Ordinul nr. 951/2007	19890,108 conform calculului din nr. 951/2007	20884,613 conform calculului din Ordinul nr. 951/2007	☺
II.6	Număr de întâlniri de informare/analizare a modului de raportare a datelor privind gestionarea deșeurilor cu societățile implicate	Numar	Aprox. 300	Aprox. 400	Aprox. 400	Aprox. 400	Aprox. 400	☺
II.7	Număr de ghiduri pentru autoritățile locale și industrie în vederea minimizării cantității de deșeuri generate	număr	0	0	0	0	0	☺
II.7	Număr materiale publicate și distribuite în vederea minimizării cantității de deșeuri generate	număr	73	33	0	0	0	☺
II.8	Populație deservită cu servicii de salubritate în mediul urban	Numar	109985	121030	110023	116785	114047	☺
II.8	Total populație mediu urban	Numar	200364	198721	197436 estimat	163660	163600	☺
II.8	Populație deservită cu servicii de salubritate in mediul rural	Numar	19369	61293	109206	141179	157251	☺
II.8	Total populație mediu rural	Numar	286080	285267	282786 estimat	268394	268390	☺
II.8	Număr de stații de transfer realizate în anul de monitorizare	număr	0	0	0	2	0	☺

II.9	Capacitățile stațiilor de sortare (pe tip de material sortat)	tone/an	0	0	0	0	500t/an- hârtie- carton și mat. plastice Beceni; 500 t/an- hârtie- carton și mat. plastice Cislau	500t/an- hârtie- carton și mat. plastice Beceni; 500 t/an- hârtie- carton și mat. plastice Cislau	☺
II.10	Capacitățile totale ale instalațiilor de tratare a deșeurilor biodegradabile	tone/an	0	0	0	0	0	0	☺
II.11	Număr locuitori care colectează separat deșuri hârtie și carton, plastic, sticlă și metal	numar	118743	129893	128273	192247	230509	230509	☺
II.11	Cantitate colectată separat de la populație de: Hârtie-carton Plastic Sticlă Metal	tone	83,594 tone hârtie-carton și 2,414 tone PET	Hârtie- carton- 140,825 tone, PET- 6,412 tone, Mase plastice- 3,330 tone, Sticlă- 0,100 tone, Metal- 0,520 tone.	Hârtie- carton- 57,527 tone, PET- 36,806 tone, Mase plastice- 3,634 tone, Sticlă- 6,387 tone, Metal- 7,59 tone, Metal- 2,51 tone.	Hârtie- carton- 57,5615 tone, PET- 40,5245 tone, Mase plastice- 3,634 tone, Sticlă- 7,9711 tone, Metal- 0,6775 tone.	Hârtie- carton- 85,151 tone, PET- 35,2825 tone, Mase plastice- 7,9711 tone, Sticlă- 1,638 tone, Metal- 2,926 tone.	☺	

II.12	Cantitatea colectata separat de deseuri din constructii si demolari	tone/an	Cunoastem doar cantit. de 1900 t deseuri colectate de ADP Mun. Sarat	98790,25	6455,7	2176,3	3274,15	☺
II.12	Cantitatea tratata de deseuri din constructii si demolari	tone/an	Nu detinem date	0	0	0	0	☹
II.12	Cantitatea valorificata de deseuri din constructii si demolari (pe tip de material)	tone/an	Nu detinem date	98790,25	6455,7	2176,3	3126,5	☺
II.12	Cantitatea eliminata de deseuri din constructii si demolari	tone/an	Cunoastem doar cantit. de 1900 t deseuri colectate de ADP Mun. Sarat	0	0	0	0	☺
II.13	Cantitatea colectata de deseuri voluminoase	tone/an	0	0	0	0	0	☹
II.13	Cantitatea valorificata de deseuri voluminoase	tone/an	0	0	0	0	0	☹
II.13	Cantitatea eliminata de deseuri voluminoase	tone/an	0	0	0	0	0	☹
II.14	Cantitatea de nămoluri generată de la stațiile de epurare orășenești <i>Se raporteaza in s.u.</i>	tone/an	1611,8	1447,95 - substanță uscată	6726,332 subst. uscată	10137,1 subst. uscată	Nu deținem date	☹
II.14	Cantitatea de namoluri valorificată de la stațiile de epurare orășenești <i>Se raporteaza in s.u.</i>	tone/an	0	0	536	0	498	☺

II.15	VSU colectate	număr	1493	1454	6961	6434	Nu deținem date	
II.15	VSU tratate/dezmembrate	număr	1287	1641	6725	6067	Nu deținem date	
II.16	Cantitate DEEE colectata de la gospodariile particulare prin firmele de salubritate și puncte de colectare	tone	157,823	339,7515	385,9257	504,6648	142,201	⊕
II.16	Cantitate DEEE tratate	tone/an	0	4147,351	7860,535	5440,994	5386,892	⊕
II.17	Numar de puncte de colectare a deeurilor periculoase municipale	Numar	0	0	0	0	0	⊕
II.17	Cantitatea colectata de deseuri periculoase municipale	tone/an	0	0	0	0	0	⊕
II.17	Cantitatea tratata de deseuri periculoase municipale	tone/an	0	0	0	0	0	⊕
II.17	Cantitatea de deseuri periculoase municipale eliminate in instalatiile autorizate	tone/an	0	0	0	0	0	⊕
II.18	Număr depozite neconforme care au sistat depozitarea in anul de monitorizare	Numar	0	1	0	0	0	⊕
II.18	Număr total de spații de depozitare închise și ecologizate în mediul rural	Numar	0	315	0	0	0	⊕
II.18	Număr depozite de deseuri conforme puse in functiune in anul de monitorizare	Numar	0	0	0	0	0	⊕

Analizând situația județeană a gestionării deșeurilor desprindem următoarele concluzii:

a. Sub aspectul colectării și transportului deșeurilor situația actuală prezintă următoarele particularități:

➤ echipamentul existent vechi (autocompactoarele și pubelele în general sunt achiziționate second-hand) ce necesită costuri mari de întreținere și înlocuire;

➤ colectarea selectivă este încă la început dar se constată un trend pozitiv al acesteia;

➤ conform ultimelor rapoartări, la nivelul anului 2012, la nivel județean nu s-a realizat o colectare separată a deșeurilor periculoase din deșeurile municipale;

➤ în anul 2012, numărul locuitorilor județului Buzău care colectează separat deșeuri hârtie și carton, plastic, sticlă și metal a fost de 230.509 locuitori; numărul total de locuitori din județul Buzău este de 432.050, având o pondere de circa 2,27% din populația țării (19.043.767 locuitori);

➤ comparând nivelul de colectare selectivă la nivelul județului, în perioada 2008 – 2012, se constată o creștere semnificativă, comparativ cu ceilalți ani;

b. În ceea ce privește reutilizarea deșeurilor situația actuală se prezintă astfel:

➤ nivel foarte scăzut de reciclare;

➤ obiectivele specifice pentru reciclarea/reutilizarea deșeurilor din ambalaje și a materialelor reciclabile propuse de

legislația națională și europeană nu pot fi atinse decât dacă un sistem integrat de management al deșeurilor este implementat, cu focalizare pe colectarea selectivă a deșeurilor;

➤ capacități mici de sortare (Beceni, Cislău, S.C. RER ECOLOGIC SERVICE S.A. BUZĂU din satul Stănțești comuna Vadu Pașii), în principal manuale – incapacitate de a atinge obiectivele impuse de legislația în vigoare și a planurilor de gestionare a deșeurilor realizate și aprobate la nivel județean.

c. Tratarea deșeurilor biodegradabile prezintă următoarele aspecte:

➤ lipsa facilităților de tratare a deșeurilor biodegradabile determină amenințări grave la adresa mediului (prin producerea de levigat și generarea de biogaz); dacă practica actuală rămâne, țintele stabilite de legislația în vigoare și a planurilor de gestionare a deșeurilor, în ceea ce privește tratarea deșeurilor biodegradabile, având în vedere obiectivul de scădere a cantității depozitate, nu vor fi îndeplinite.

d. În ceea ce privește situația depozitelor de deșeuri, aceasta se prezintă astfel:

➤ În județ există un depozit conform pentru deșeuri menajere și asimilabile, în apropierea localității Gălbinași.

➤ Mai funcționează, la nivelul județului, un depozit neconform, care urmează să sisteze activitatea de depozitare etapizat până în anul 2017.

e. Depozitarea deșeurilor include caracteristici precum:

➤ deșeurile au fost eliminate în depozite neconforme, generând riscuri semnificative pentru mediu;

➤ depozitarea deșeurilor mixte și a reziduurilor netratate, producându-se cantități semnificative de biogaz și levigat.

f. Referitor la informarea și conștientizarea publică, în prezent situația poate fi descrisă astfel:

➤ inițiative foarte limitate;

➤ lipsa unei strategii de comunicare.

Ca și o concluzie, formată în urma analizei asupra situației actuale, se poate afirma că gestionarea deșeurilor în județul Buzău există lacune în realizarea obiectivelor lansate la nivel european și național. Îndeplinirea obiectivelor strategice și a țintelor prevăzute, atât în Tratatul de Aderare la Uniunea Europeană, cât și în planurile de management al deșeurilor (Planul Național de Gestionare a Deșeurilor – PNGD, Planurile Regionale de Gestionare a Deșeurilor – PRGD, Planurilor Județene de Gestionare a Deșeurilor – PJGD), pot fi realizate numai prin implicarea activă a factorilor de răspundere de la nivel județean și de la nivelul unităților administrativ teritoriale, prin creșterea alocării de resurse necesare dezvoltarea serviciului și sistemului de salubritate, dar și printr-o mai mare implicare a cetățenilor.

5.5. Nivel comunal

5.5.1 Scurt istoric al comunei și personalității locale

Stiind ca istoria este un important izvor ce explica existenta, identitatea noastră, am hotarat sa mergem in cautarea vremurilor pierdute cercetand documente de arhiva, singurele dovezi scrise

pertinente. Chiar daca nu exista multa informatie referitoare la subiectul lucrării.

Monografia sanitara a comunei intocmita in 1938 de catre Gheorghe Grigorescu, medicul circumscripției sanitare Balanesti indica urmatoarele elemente privind asezarea, altitudine, 160 - 250 m, latitudine - 45°16', longitudine - 26°18'. La nord este "udata" de raul Buzau, deservita de halta CFR Ojasca, la mijlocul satului fiind un izvor captat.

Ca vegetatie – padurile statului si fanete. Desi pentru anumite perioade a fost comuna independenta, la sfarsitul secolului XIX era catun al comunei Magura cu 920 locuitori si 216 locuinte, avand doua subdiviziuni administrative: Palanga si Scriptoarea.

Se mentioneaza un document emis la 1749 in cancelaria domnitorului Constantin Mavrocordat, cand satul a devenit proprietatea Episcopiei, amintindu-se de obligatia locuitorilor de a presta 6 zile de claca la arat, cosit si secerat si sa dea dijma. Catunul Palanga de Sus (Odobeni) era alipit la sfarsitul secolului XIX de Unguriu. Ca bogatii minerale se indica urme de gips, urme de sare, lignit, ciuciurele de la Unguriu, cu apa potabila cea mai renumita din judet – LA CIUCIURU – izvor construit de armata germana in anul 1916.

A existat si un schit cu acelasi nume, cu hramul Sf. Arhangheli, intemeiat pe la mijlocul secolului XVIII, fost metoh al manastirii Sf. Gheorghe cel Mare din Bucuresti.

Un document din 6 august 1662 se refera la manastirea Ungurei zidita de Negoita Mihalcescu clucerul din Candesti care, fiind saraca, a fost scutita de dari. Este amintita in documente si la 1683 – 1684, 25 aprilie 1692, 5 iulie 1692, 12 febr.1701, 17 iunie 1705.

La sfarsitul secolului al XIX-lea era doar biserica de mir.

In ceea ce priveste toponomia si vechimea asezarii, cu certitudine, topical Unguriu provine de la românii transilvaneni din Tara ungureasca – ungurei sau ungureni, care s-au refugiat in Muntenia din cauza persecutiilor entice si religioase din partea autoritatilor maghiare. Prima mentiune documentara cunoscuta este hrisovul din 10 mai 1555 emis in cancelaria domnitorului Patrascu cel Bun, prin care slugerului Udriste si sotiei sale, Stanca, fiica jupanitei Musa din Odobeni (Odoaba n.n.) i se recunostea dreptul de proprietate asupra unor ocini din Lipia, Mogisesti (probabil Smeeni n.n.) si **Ungurei** (Unguriu n.n.).

Iata cum suna documentul amintit:

+ Din mila lui Dumnezeu, Io Patrascu voevod si domn a toata tara Ungrovlahiei, fiul marelui si bunului Radul voevod. Dă domnia mea aceasta porunca a domniei mele slugii si boierului domniei mele, Udriste slugerul si jupanitei lui Stanca si cu fiii lor cati le va lasa Dumnezeu, ca sa le fie din Odobeni si din Lipia si din Mogosesti si din **Ungurei** partile jupanitei Musa toate, oricat se va alege si tiganii anume Paul cu tiganca sa si cu copii sai si Corbea cu tiganca si cu copii sai si Sasca cu copii sai si Copaci cu tiganca si cu copii sai si Voica cu copii ei, pentru ca le sunt cevhi si drepte ocine si averi, dedine ale jupanesei Musa, iar jupaneasa Musa, ea a lasat la moartea ei toate satele si tiganii mai sus zisi, fiicei sale, jupaneasa Stanca. De asemenea si domnia mea am judecat cu toti cinstiti dregatori ai domniei mele, ca cine va lasa la moartea lui toate averile sale si ale parintelui sau oricarui om, acel om sa le stapaneasca.

De aceea și domnia mea am dat mai sus zisele sate si tigani boierului domniei mele, Udriste sluger si jupanitei lui Stancai, ca sa le fie de ocina si de ohaba lor si fiilor si nepotilor si stranepotilor lor.

Si la ei pradalica sa nu fie, ci sa le fie celor ramasi ai lor. Si de nimeni neatins, dupa spusa domniei mele.

Iata si martori punem domnia mea: jupan Socol mare vornic si jupan Tudor mare logofat si Dragomir vistier si Stanciul portar și Radu paharnic și Vladul comis și Radul stolnic și Ianiu mare postelnic. Ispravnic, Socol mare vornic.

Si eu Bratul din Negresti, care am scris in satul Radulesti (Radulesti pe Calnau, judetul Buzau n.n.) luna mai 10 zile, de la Adam curgatori, in anul 7063 <1555>.

+ Io Patrasco voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Un al doilea document, este datat 17 iulie 1571 si a fost semnat de domnitorul Alexandru Mircea in favoarea lui Stoian si Ogurul pentru o ocina la Pârscoveni, în text mentionandu-se si ocina Ujasca (Ojasca n.n.)

+ Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voevod, domn a toata tara Ungrovlahiei, fiul marelui si bunului Mircea voevod, fiul lui Mihnea voevod. Da domnia mea aceasta porunca a domniei mele, lui Stoian, ca sa-i fie ocina la Pârscoveni, partea lui oricat se va allege ocina Ujasca si din ocina Mărășască, pentru ca îi este veche și dreaptă ocina si dedină.

Iar după aceea, a venit Stoian inaintea domniei mele de a infratit si asezat pe Ogurul peste ocina sa, peste Ojască si Mărășască, ca sa fie doi frati nedespartiti pentru partea lui Stoian, iar Ogurul pentru fratie, el a daruit pe Stoian cu 500 aspri gata si s-au infratit de a lor buna voie dinaintea domniei mele, cu stirea tuturor megiesilor din sus și din jos.

Pentru aceea am dat si domnia mea lui Stoian si lui Ogurul, ca sa fie doi frati nedespartiti in veci si să le fie ocina și de ohabă si lor si fiilor lor si nepotilor si stranepotilor si de nimeni neclintit, dupa porunca domniei mele.

Iata martori punem domnia mea: jupan Dragomir mare vornic si jupan Ivașco mare logofat si Stan spatat si Dumitru vistier si Badea stolnic si Mitrea comis si Gonțea paharnic si jupan Stoica postelnic. Ispravnic Dragomir mare vornic.

Am scris eu, Iane logofat, in cetatea de scaun Bucuresti, luna iulie 17 zile, anul 7079 <1571>.

+ Io Alexandru voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Si in fine, dar nu in ultimul rand, iata ce se spune in documentul emis in cancelaria domnitorului Mihai Viteazul la 31 octombrie 1594.

+ Din mila lui Dumnezeu, Io Mihai voevod si domn a toata tara Ungrovlahiei, fiul marelui si bunului Petrasco voevod. Dă domnia <mea> aceasta carte a domniei mele lui Radul si Lupul si cu fiii lor, cati Dumnezeu le va da, ca sa le fie ocina Ujaștii, din partea lui Nan jumătate, din camp si din padure si din apa si de peste tot hotarul, pentru ca a cumparat-o de la Nan, pentru 800 aspri. Și iar sa-i fie lui Radul ocina în Băbeni, din partea Ciuculească jumătate, din partea lui Vladul si a lui Stanciul din Lipia, pentru ca a cumparat-o Radul de la Vladul si de la Stanciul, pentru 900 aspri. Și iar a cumparat Radul ocina la Băiculești, din partea Ciuculească jumătate, de la Finta si de la Stan si cu fratii sai din Lipia si de la ... si din Zorilești, pentru 700 de aspri. Și iar a cumpărat Radul dintr-un scoc de moară, a treia

parte, de la Diica, fiul lui Colțea din Băiculești, pentru doi boi buni si 200 <aspri>.

Și au cumparat aceste ocine mai sus zise de a lor buna voie, inca in zilele lui Mihnea voevod si cu stirea tuturor megiesilor din sus si din jos si dinaintea domniei mele.

Pentru aceasta am dat domnia mea aceste ocine mai sus zise, ohabă lor si fiilor lor si nepotilor si stranepotilor si de nimeni neclintit, dupa spusa domniei mele.

Iata si martori am pus domnia mea: jupan Ivan mare vornic si jupan Andrei mare logofat si Statachi vistier si Dumitrache spatar si Radul Comis si Sârbul stolnic si Manta paharnic si jupan Ghergheș mare postelnic. Ispravnic Andrei mare logofat.

Si eu Vasilie, care am scris in cetatea de scaun Bucuresti, luna octombrie 31 zile, de la Adam pana la aceasta scriere, cursul anilor, in anul 7103 <1594>.

+ Io Mihai voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Ca proprietati, in lucrarea lui Basil Iorgulescu sunt amintite mosia Unguriu, proprietatea statului, fosta a schitului Sf. Gheorghe Nou din Bucuresti, cu 720 ha, din care 150 teren arabil, 40 faneata, 511 padure, izlaz si terenuri neproductive. Din aceasta mosie, 465 ha au fost atribuite fostilor clacasi, in conformitate cu Legea Agrara din 1864.

La sfarsitul secolului al XIX-lea era incorporate la mosia Magura, cu numele de Magura – Unguriu, parte din teren vandandu-se in loturi celor care solicitau. Cele 511 ha de padure erau divizate in Scriptoarea – Ojasca si Cireasa. Mai era mosia Unguriu – Ojasca, proprietatea statului, fosta, de asemenea proprietate a schitului Sf.

Gheorghe Nou din Bucuresti, cu 175 ha livada, parte teren arabil si faneata, parte a mosiei Albesti – Unguriu. Aceasta era divizata in patru parti distincte: Albești, din catunul Albești (actualmente comuna Smeeni), Unguriu sau Ojasca, Magura, comuna Magura si Beilicu din comuna Sageata, toate foste proprietati ale schitului Unguriu.

Aplicarea in 1894 a legii maximului, o impunere suplimentara asupra vanzarilor, cumparatorilor si altor formalitati notariale a generat framantari si in judetul Buzau.

O alta lege care a generat nemultumiri si revolte a fost promulgata in 1900 si se referea la impozitul pe bauturile spirtoase (“legea tuicii”).

La 18 octombrie, la Unguriu, cei peste 300 de rasculati au alungat controlorul financiar venit sa inregistreze butile si cazanele si sa stabileasca cuantumul impozitului.

In aceasta situatie, ca urmare a revoltelor semnalate si in alte localitati, prefectul a anuntat Ministerul de Interne si a cerut ca sa se solicite Ministerului de Razboi un regiment de cavalerie, cu precizarea ca ar fi de preferat din garnizoanele unde nu se recrutau tineri din judetul Buzau. La 19 octombrie a sosit la Buzau un excadron de rosiori de la Ploiesti, iar dupa cateva zile si un batalion de infanterie si doua excadroane de rosiori din Tecuci. La fata locului au sosit prefectul si judecatorul de instructie.

In ceea ce priveste credinta, amintim biserica “Sf. Voievozi”, construita de egumenul Serafim la 1802 (desi alta sursa indica anul 1809), daramata de cutremurul din acelasi an, in timp ce se zugravea, refacuta de acelasi ctitor, dupa cutremur, arsa in 1855, refacuta in anii 1908-1909, dar daramata din nou de cutremurul din 9/10 noiembrie 1941.

În privința învățământului, între candidații de învățatori din cadrul Pârscovului, prezenți la cursurile de pregătire de la Școala normală din Buzău, începând cu data de 25 aprilie 1838, figurează și Dinu Grigore din Ungureu, de 30 de ani, însurat. Îl întâlnim și în documente privind examenul susținut la 29 iulie 1839, cât și datele statistice privind organizarea și funcționarea școlilor din județ în 1842 și 1843.

În plan cultural, la 29 decembrie 1935 a luat ființă Căminul cultural "Maria Giurgea", denumit apoi "Constantin Iarca", iar din 1949 Căminul cultural "Nicolae Balcescu". Pentru construcția localului propriu, surorile Simona Popescu și învățătoarea Elena Stoica au donat un teren. Ca membri de drept în conducere au fost desemnați directorul școlii, preotul paroh și primarul C. Orasanu, iar ca membri aleși Nicolae I. Tudosescu, Alexe M. Giurgea, Constantin I. Ungureanu, Oamneța M. Creangă, Mihai C. Drăgoi, Constantin M. Cizmaru, Spirache Manea, Ion D. Tudosescu, Ion M. Ciubotaru, Onu D. Busuioc, Gheorghe I. Mocanu, Alexandru Banatuc, Ana Ungureanu, Elena Stoica, Gheorghe dr. Orășanu, Dumitru Mihai, Constantin P. Olteanu, Mihai N. Irimia,.

Totodată s-a constituit un Comitat de patronaj format din: prefectul Constantin Tegăneanu, protoiereul Constantin N. Vasilescu, medical primar al județului N. Teișanu, medical veterinar al județului dr. Burlogea, inginerul tehnic al județului Iorgulescu, Directorul Camerei de Agricultură N. Paraschivescu, consilierul agricol Gh.Gh. Stănescu, judecătorul de ocol N. B. Ionescu, revizorul școlar al județului V. Bogodoiu, șeful Companiei de Jandarmi, cpt. C. Arifeanu, D. Galbenu, inginerul șef al Ocolului Silvic și prim pretorul Florescu.

Membrii sfatului de conducere erau: președinte – Petre S. Ungureanu, secretar – Elena Stoica, cenzor – Mihai Dumitru,

organizator cor si sezatori – Ana P. Ungureanu, organizator muzeu – Alexandru Banatiuc, organizator cooperativa de consum – Alexandru Giurgea, organizator banca populara – Petre Ungureanu, indrumator agricol – Ion P. Olteanu, activitati sport-turism Mihai Dumitru si Gh. Gh. Boboc, probleme medicale – Gheorghe Pavel, Constantin A . Busuioc si Sofia I. Matei.

Este atasat si un tabel cu intelectualii satului:

- ✓ Constantin N. Vasilescu – protoiereu;
- ✓ Georghe Leșovici, preot paroh;
- ✓ Petre Ungureanu, invatator;
- ✓ Ana Ungureanu, invatatoare;
- ✓ Elena Stoica, invatatoare;
- ✓ Alexandru Banatiuc, invatator;
- ✓ Constantin P. Olteanu, absolvent Academia Comerciala;
- ✓ Ion G. Badea, bacalaureat;
- ✓ Alexandru M. Giurgea, Absolvent Stiinte Administrative;
- ✓ Nicolae P. Sturzoiu, absolvent liceu.

Ca de obicei, fisa caminului cuprinde si unele date statistice privind populatia comunei – 478 familii si 1807 locuitori (950 barbati si 857 femei) in 1936, bibliotecile si alte institutii in functiune: la scoala primară, cu 220 volume, biblioteca parohiala si Subcentrul Pregatirii Premilitare, condus de slt. rezerva, Petre Ungureanu.

În februarie 1933, la initiativa pretorului I. Bogdan, preotului paroh Constantin Vasilescu si invatatorul I. Baloiu, refugiat din comuna Stejarul, judetul Caliacra (Cadrilater, cedat in septembrie 1940, Bulgariei), i se schimba denumirea in Caminul cultural “C. Iarca”, tatal inginerului Oprisan Iarca, fiu al comunei, iar cu procesul verbal din 17 octombrie 1948 devine Caminul cultural “N. Balcescu”. Era condus de un comitet format din: presedinte – Gh. C. Dobre,

vicepresedinte – Pompiliu Dumitru, secretar – Gh. N. Sârbu, responsabil cu munca organizatorica – Gh. Gh. Munteanu, responsabil cu munca culturala – Alexandu Mihalache, responsabil cu munca financiara – Alexandru State, bibliotecar – Ana Ungureanu, director – Vasile Mihalache.

În anii ocupatiei germane (1916 – 1918), aici si-a avut resedinta Comandatura Etapelor nr.246, locul de unde plecau la intervale scurte celebrele ordonante prin intermediul carora ocupantii administrau teritoriul ocupat. Intre altele, s-a transmis comunelor din raza sa de supraveghere ce cantitati de oua si unt trebuia sa predea la comandatură, rechizitionarea de alte produse, predarea armelor, munitiei si a efectelor militare, predarea prizonierilor sau soldatilor fugiti, a obiectelor din arama, alama si fier, regimul de circulatie in alte sate e.t.c.

5.5.1.1 Mina de carbuni de la Ojasca – Palanca

În Subcarpatii Munteniei, ca si in Oltenia in straturile pliocene, etajul levantin, carbunele se gaseste sub forma de petice, fara prea mare valoare economica. Cea mai importanta zona este bazinul Coca-Seacă, intre Valea Slanicului si Valea Buzaului.

Între anticlinalele Berca-Arbanasi si fractura Sarile, apare un sinclinal de nisipuri marnoase daciene si argile șistoase, nisipuri si pietrisuri levantine. La baza este argila, care contine intercalatii de lignit. Axul anticlinalului trece prin Coca-Antimiresti si Scortoasa.

A fost semnalat lignit la Cărătnău, Sărulești, Antimirești, la Scheia pe Valea Slanicului, pe Valea Coca Seacă, cat si aflorimente inafara de sinclinal, la Gura Dimienii, Gura Văii Ocea, Vintila Voda. In privinta exploatarii lignitului semnalat in judetul nostru, s-au facut incercari de la 1878 si 1880-1882. În 1902, Anton Bărdescu, a scos

dintr-o galerie de pe mosia Coca-Scheiu, comuna Niculesti, comuna Niculesti, 214 tone, din 1934 mina fiind proprietatea Obstii "Elena Cuza" care insa nu o exploata.

Rezerva probabila evaluată de Oscar Protescu, era de 12.000 tone, din acest punct de vedere apreciindu-se ca aceasta cantitate reprezenta intreaga rezerva de lignit levantin a Munteniei.

Bazinul dintre Valea Buzăului si Valea Slănicului este continuarea, in zona de curbura, a bazinului colinar din Prahova, aici colinele prezentand doua siruri de culmi: Mânzălești-Dalma si Berca Arbănași. Specialistii au stabilit ca in aceasta zona, sunt reprezentate prin fasii paralele, atat paleogenul si micocenul, cu samburii lui de sare in anticlinale, cat si pliocenul. Acesta din urma formeaza un anticlinal care corespunde liniei de culmi Berca-Arbănași, extremitatea vestica a anticlinalului afundandu-se spre Sătuc, iar cea nord-estica spre Niculești. Aceiasi specialisti, apreciau ca dintre formatiunile pliocene, dacianul fiind mai bine reprezentat, contine lignit intercalat in argile nisipoase.

Iviri de straturi au fost semnalate la Joseni, Niculești si Ojasca. In 1878, sunt mentionate depozite de carbuni la Palanca, Ojasca, si Coca Niculesti (pe proprietatea dr. Nicolaide), iar in 1922, 88 cuptoare de carbuni din lemn, judetul Buzau fiind cotate pe locul IV la productia de mangal. Pentru 1902-1903, se indica o productie de carbune extras de 214.000 tone. Basil Iorgulescu mentioneaza, pentru sfarsitul secolului al XIX-lea, lignit la Palanca, Ojasca, Vispești, Joseni, Valea Dragomirului, Coca Seacă, Coca Mierască, Vintilă Vodă si Valea Tainiței. In 1923, intre cele 160 de mine de carbuni din Romania, este mentionata si cea de la Ojasca, comuna Măgura.

O consemneaza si Enciclopedia Romaniei, mentionand ca se exploateaza de catre Societatea "Miniera", o lucrare din 1938 referitoare la rezervele de carbuni ale Romaniei indicand exploatarile de la Ojasca, cu 17.880.000 tone si Căndești, cu 756.000 tone, la extractie folosindu-se doar 12 muncitori. In 1940, pe langa mina de la Ojasca (125 ha) se mai mentioneaza si exploatarea de la Joseni (40 ha), proprietatea locuitorilor, dar concesionata lui A. Gr. Fintescu din Buzau, care nu functiona.

S-au mai semnalat straturi de carbuni si in bazinului judetului Râmnicu Sărat, cu precizarea specialistilor ca zacamintele de la marginea nord-estica a vechii depresiuni Pliocene isi pierd din importanta. Se fac referiri doar la niste suvite subtiri, la confluenta Ramnicului cu paraul Rotăria, pe Valea Neagră fiind facute cateva incercari de exploatare, dar fara rezultate. Au mai fost semnalate straturi neânsemnate la sud de Milcov, pe pârâul Tăbăcărița (Vulcăneasa), Valea Rămna si Valea Neagră, cercetatorii opinand ca rezerva bazinului Ramnicu Sărat este fără valoare economica.

Regiunea cea mai interesanta a anticlinalului a fost considerate cea dintre vaile Hodobei si Fantanii, unde este localitatea Ojasca. Analiza carbunelui de aici a fost facuta de catre Institutul Geologic al Romaniei, stabilindu-se o putere calorica de 3286 la prima analiza si 4158 la a doua. Zacamintele de lignit au fost identificate in 1860, primele exploatari fiind semnalate prin anii 1877-1882. Dupa o perioada de inactivitate, exploatarea se reia in 1902 si apoi in 1916-1918 si va continua, cu unele intreruperi, pana in 1964. Raportata la productia tarii, productia de la Ojasca a fost considerată de specialisti ca nesemnificativa, cu atat mai mult cu cat lipseau fondurile si utilajele necesare.

Din 1886 și până în 1891, când terenurile unde era exploatarea devin proprietatea lui Constantin Iarca, activitatea este suspendată. În 1914, noul proprietar sapă o galerie la punctul "Streajănu" de unde scoate o cantitate mică de lignit. A obținut autorizația de exploatare la 18 noiembrie 1914, prin decretul cu nr.3774, pentru 75 de ani, pe o suprafață de 125 ha. În timpul ocupației din anii 1916-1918, exploatarea a fost făcută de către armata germană, care a extras din punctul "Pe Plai", cca. 4.000 tone.

La 1 august 1918, C. Iarca a concesionat drepturile sale asupra minei de lignit (128 ha), ing. A.Beldiman pentru 600.000 lei și 6 % redevența anuală din producția obținută.

La 30 martie 1919, A. Beldiman, a cesionat drepturile obținute, Societății "Minera" (act autentic Tribunalul Ilfov, nr.6688 din 30 martie 1919), pentru 704.000 lei, tranzacție validată prin hotărârea nr. 6/3 februarie 1927 a Comisiei pentru recunoașterea și validarea drepturilor miniere din județul Buzău. Validarea s-a făcut pentru 50 de ani, de la promulgarea Constituției din 1923 și până la 28 martie 1973, hotărâre înscrisă în Cartea Miniera la 8 mai 1928. În 1927 mina era administrată de ing. Carol Moellmann. Amintim că în timpul grevei generale din 1920, au declarat greva și lucrătorii de la mina Ojasca, comuna Palanca.

Extractia carbunelui s-a făcut prin galerii și câmpuri de exploatare, un raport al organelor miniere consemnând în 1933 că exploatarea se făcea fără nici un program, semnalându-se unele greutăți din cauza acumularilor de gaze și a infiltrațiilor de apă.

În 1934 se exploata un perimetru de 1.250.344 mp. Din aceste motive, cât și datorită nerentabilității (max. 6 vagoane lignit pe zi în 1938), Ministerul de Industrie și Comerț ordonă suspendarea provizorie a exploatarei, cu începere de la 1 iulie 1938 până la 1

ianuarie 1939, conform deciziei nr.266602/18 iunie 1937. In 1939, detinea o linie de decauville de 800 m ce asigura legatura cu gara Ojasca si liniile de garaj aferente. Mentionam ca dupa decesul lui C. Iarca, mina a trecut in proprietatea fiului acestuia, ing. Oprisan Iarca.

Activitatea productiva a fost reluata in primavara anului 1939, in 1942 fiind facute demersuri pentru producerea brichetelor de carbune, astfel ca de la 1 octombrie 1943, instalatia de brichetare a fost pusa in functiune. In 1947, exploatarea insuma 116 ha, realizandu-se o productie de 469 vagoane x 10 tone.

In august acelasi an, un raport al conducerii fabricii, facea referiri la procurarea de alimente pentru lucratori la initiativa sindicatului, a materialului lemons pentru armarea galeriilor si carbid pentru lampile cu oxiacetilena. In 1947, avea un capital social de 500.000.000 lei, 55 lucratori si s-a realizat o productie de 20 tone zilnic. La 19 ianuarie 1949, mina a fost nationalizata si trecuta in administrarea Intreprinderii de stat "Carbonifera" cu denumirea de Exploatarea Ojasca, comuna Unguriu, cu 5 punctede lucru. In procesul verbal intocmit la 20 ianuarie 1949, se mentioneaza ca in depozit nu au fost gasite materiale, utilajul era uzat, galeriile insuficient aerisite, iar dezorganizarea transporturilor stanjenea productia, in februarie obtinandu-se 934 tone cu 24 lucratori in subteran (din care 6 la intretinere si reparatii) si 14 la transportul subteran.

Desi datele consemnau o situatie neplacuta, totusi in scurt timp se raporteaza o depasire de plan cu 39,44 % - lignit cu o putere calorica de 4700 calorii/kg. Activitatea va continua, fara rezultate spectaculoase, pana in 1964, cand mina a fost inchisa din cauza nerentabilitatii.

Situatia personalului si productia realizata intre anii 1920 – 1949 este urmatoarea:

1920 – 2.468 tone	1921 – 3.295 tone	1922 – 3.860 tone
1923 – 7.370 tone	1924 – 7.829 tone	1925 – 5.639 tone
1926 – 5.071 tone	1927 – 4.990 tone	1928 – 4.990 tone
1929 – 491 t. – 245.495 lei	1930 – 433 tone	1931 – 584 tone
1932 – 507 t. – 237.483 lei	1933 – 583.824 kg	1934 – 373.199 kg
1935 – 405.483 kg.	1936 – 505.984 kg	1937 – 530.130 kg – 249.300 lei (125 ha)
1938 – 310.060 kg 1 inginer si 45 lucratori	1939 – ... 1 inginer - și 5 lucratori	1940 – 683.000 kg
1941 – ...	1942 – 54 lucratori	1943 – 75 lucratori
1943 – 3 echipe x 8 ore in subteran, 2 echipe x 12 ore la suprafata	1944 – 3.298.000 kg	1945 – 67 lucratori (8 PCR)
1946 – 4.415.095 kg	1947 – 55 lucratori x 20 tone zilnic, in perioada mai-decembrie – 4.680.400 kg	1948 – 2 tehnicieni si 87 lucratori, in perioada ianuarie-iulie – 6.988.354 kg
1949 – ianuarie – 314 tone –în iulie– 60-90 tone zilnic.		

5.5.1.2 Personalități locale

Familia **IARCA (Erculeștii)**, este originara din Gopeș-Macedonia. Intr-un document din 1793 este mentionat Constantin Iarca, stabilit in anul 1871, la Ramnicu Sarat. Locuia la marginea targului, mai tarziu cartierul Erculești. A avut trei copii: Oprișan, Nicolae si George.

Primii doi au continuat ramura ramniceana, iar George a dat nastere ramurii buzoiene.

Clucerul Oprișan Iarca s-a nascut in anul 1760. Catagrafia din 1829 mentioneaza si pe medelnicerul Teodorache Iarca, de 36 de ani, nascut la Buzau in 1793, fiul clucerului de arie Oprișan Iarca. Locuia in Ramnicu Sarat si detinea 660 stanjeni de mosie, 10 pogoane de vie si avea in 1831, un venit anual de 4.000 lei. La categoria feciori de boieri catagrafia din 1831 mentioneaza pe Iancu, fiul clucerului Iarca, pe Scarlat Iarca de 27 de ani (nascut in 1804), fiu de clucer de arie cu locuinta la Ramnicu Sarat si Topliceni (100 lei venit anual) si pe fratele sau Iordache de 35 de ani (nascut in 1796), cu un venit de 800 lei anual si locuinta la Ramnicu Sarat. Scarlat Iarca a fost, din septembrie 1848, presedintele Tribunalului Ramnicu Sarat si apoi ocarmuitor al judetului Buzau (1852-1853).

Pitarul Iordache Iarca (1796-1852) s-a casatorit cu sora pitarului Constantin Periețeanu, cu care a avut trei copii. Clucerul Scarlat Iarca (1803-1865) a fost carmuitor al judetului Ramnicu Sarat (1852-1853). Cei doi frati vor fi capi de lista intre cei implicati in evenimentele din anul 1848. La alegerile pentru desemnarea deputatilor in Divanul ad-hoc al Munteniei, Scarlat Iarca a obtinut un vot, in listele electorale din 1857, figurand cu un loc de casa la Buzau si mosie la Gologanu – Balta Alba. A avut si el tot trei copii. Caterina (Ecaterina) s-a casatorit cu Adolf Cantacuzino, iar Elena s-a casatorit cu A. Rădulescu, cu care a avut opt copii, care insa au preferat numelemamei si s-au chemat Iarca. Unul din frati, Alecu a locuit la Buzau, ca si un alt frate, Costică, care a avut o casa pe bulevardul Garii. Acesta a avut doi baieti si o fata. Primul dintre baieti a fost doctor si s-a casatorit cu fiica lui Movilă, proprietarul mosiei (si a plajei Movila, mai apoi 2 Mai) de la Techirghiol, unde exista si "Vila

Fintescu-Buzau". In anul 1865, la aplicarea prevederilor Legii de reforma agrara, mostenitorii casei decedatului Scarlat Iarca se plang autoritatilor ca locuitorii s-au extins si in pamantul ramas proprietatii, din mosia Petrăchesti. In 1876, inginerul hotarnic Ioan M. Romniceanu a efectuat hotarnicia acestei mosii, care se invecina cu mosia Balegoși, proprietatea Elenei Gherman, cu terenurile moșnenilor Gurguești, cu mosia Câmpulungeanca, proprietatea statului, terenurile locuitorilor impropietariti dupa Legea rurala, in mosia Petrăchesti si mosia Homocioaia, proprietatea casei Scarlat Iarca. Cu documente s-au prezentat anaforaua din 1 decembrie 1830 prin care se stabilea hotarul cu terenurile mosnenilor Gurguești, avand ca repere musuroiul de deasupra fierarului Constandin, piatra de la Găinusa, apa Slănicului si via lui Toma Streche. S-a stabilit ca mosia avea 977 pogoane.

Al doilea frate a lui Oprișan, Nicolae Iarca, a avut doi fii: Alecu si logofatul Ghiță.

Acestia impreuna cu caminarul Alecu Ghica zis si "Căciula mare" au intocmit catagrafia din 26 august 1828, referitoare la cășăriile din judetul Buzau.

Alecu a tinut in arenda mai multe mosii. In anul 1857 figureaza in lista cu alegatori pentru desemnarea deputatilor in Divanul ad-hoc al Munteniei, cu titlul de serdar. Cel de al doilea fiu, Ghita Iarca, a luat in anul 1835 in arenda mosia Fundeni a manastirii Colțea. A mai tinut in arenda mosiile Ziliștea si Soreasca ale schitului Pantelimon, cat si mosiile schitului Grșjdana. In anul 1840 a refacut biserica acestui schit.

Un alt membru al familiei a fost avocatul Nicolae (Nae) Iarca (1828-5 august 1907), mentionat in anul 1894 ca vicepresedinte al P.N.L. Buzau. Mai amintim pe C. Iarca subprefect al Plaiului Pârscov

in 1890. Acesta detinea terenuri la Ojasca, unde, in perioada 1877-1882 se efectueaza sapaturi pentru exploatarea lignitului.

După ce in 1914 se obtine autorizatia de exploatare, in 1919, se concesioneaza terenul Societății Miniera.

Ascendentul ramurii buzoiene, George (Gheorghe) Iarca, zis "Turcul" (1770-1820), era in anul 1804 capitan de Ramnic si tinea in arenda mosia Berindești (Berindeasca) de la marginea orasului Buzau. In anul 1817, in contractul de arendare a mosiei orasului Ramnicu Sarat, este trecut cu titlul de clucer de arie. S-a casatorit in anul 1796 cu Ruxandra (Luxandra) (1783-1866), fiica lui Constantin Araboi si a Mariutei (casatoriti in anul 1780 si nepoata lui Constantin Leu din Mărăcineni), fiica lui Dumitrașcu Leul din Unguriu, proprietarul mosiei Ojasca, cumparata in anul 1604 de catre strabunii sai, de la jupan Radu Jipa si jupaneasa Sora. Ruxandra (Luxandra), era nepoata de fiica a lui Constantin logofatul, fiul lui Leu din Mărăcineni. Acesta a fost fiul lui Tudorie grecul, casatorit cu fiica lui Leu, capitan de paharnicei din Maracineni, mentionat intr-un document din anul 1672.

Ruxandra (Luxandra) a primit ca zester mosiile Mărăcineni si Călnău, iar dupa moartea mamei sale si moșia Ojasca. Dupa decesul lui Gheorghe Iarca (1820), sotia sa, clucereasa Luxandra Erculeasa, a ramas cu cinci copii: Ștefan, Pavel, Neculai, Costache si Eveline. Costache, care a mostenit mosia parinteasca Palanca-Ojasca, a avut cinci copii: o fata casatorita cu Anastase Filotti si patru baieti: Alexandru (viitor general), Costica (tot general), Mitică si Mihai. Mitică a ajuns inginer (in 1864 era seful politiei din Buzau), Mihai, sublocotenent de geniu, iar Constantin a fost prefect de Buzau si parlamentar.

COSTACHE IARCA (1819-1901) a mostenit mosia "Ojasca", dar a mai luat si cateva mosii in arenda. A fost casatorit cu Irina, fiica serdarului Cața cal (Catacal) din Buzau, fost casier la Visteria Centrala. A avut patru baieti si patru fete. A fost inmormantat in cimitirul "Dumbrava".

Alexandru Iarca (1854-1933), general, fiul lui Costache Iarca, s-a nascut la Palanca-Ojasca, comuna Unguriu. Urmeaza la Buzau scoala primara si seminarul, dupa care se inscrie la Scoala militara de artilerie din Iasi. Este avansat sublocotenent si repartizat la Regimentul 1 linie, cu care participa la Campania 1877/1878. Absolvent al Scolii de Stat Major de la Bruxelles (1880-1883). Cu gradul de locotenent (1885-1886) a fost ofiter in cadrul Regimentului 4 linie si apoi comandant de companie la Școala militară. În 1886 este numit profesor de tactica la aceeași școală.

Este avansat maior si trecut in Ministerul de Razboi (1890-1892). In 1893 este avansat locotenent-colonel si numit commandant al Regimentului 5 Calarași (1893-1894), iar in anii 1894-1896, sef de stat major la Divizia a IV-a București (1894-1896) si apoi la Corpul III de Armata (1896-1899). In 1912 este numit comandantul Regimentului 8 infanterie Buzau, de la 1 aprilie 1918, cand este pensionat, stabilindu-se in Buzau.

Preocupat de inzestrarea infanteriei cu arme moderne, existente la acea data, cat si de situatia ostasilor tarani, propune lui I.C. Bratianu, prin mai multe memorii, o serie de imbunatatiri in armata (reforma armatei). La 9 iulie 1914 este numit subinspector al armatei, calitate in care s-a pronuntat impotriva aliantei militare cu Puterile Centrale. Este autorul a 21 lucrari de specialitate militara, din care 13 tiparite la Buzau, intre care si Memorialul meu (1922). Figureaza

pe listele de candidati pentru senat. Fiica sa Marietta a fost casatorita cu profesorul universitar Ion C. Cătuneanu.

Un alt fiu al lui Costache, **Constantin (Costică) C. Iarca** (13 iulie 1855-9 noiembrie 1940), s-a nascut la Ojasca. Ca politician a fost deputat Colegiul I Buzau, la alegerile din 1886 si aprilie 1891 si Colegiul III Buzau, la alegerile din noiembrie 1895. A fost casatorit cu Paulina Djuvara (1870-1940) din Braila, fiica lui Constantin (Tache) Djuvara (1825-1883), fost primar al Brailei, fost deputat, participant la evenimentele revolutionare din anul 1848. In mai 1883, s-a judecat cu Luxandra si Gheorghe Robescu, pentru partajarea mosiei Pârscovul de Jos.

Prin Decretul 3774/18 noiembrie 1914 a obtinut dreptul la concesiune, pe 75 de ani a exploatarei minei de lignit de pe mosia sa Palanca-Ojasca (125 ha din comuna Măgura).

La 1 august 1918 a cesionat drepturile sale inginerului A. Beldiman pentru suma de 600.000 lei si o redeventa anuala de 6%. La randul lui, acesta va ceda exploatarea , la 30 martie 1919, Societății Miniere.

In anul 1896, Constantin Iarca a actionat in justitie pe locuitorii improprietariți in mosia Căndeștii de Sus, pentru tulburare de posesie, in 1899 fiind mentionat ca proprietar al mosiei Zorești, un an mai inainte, in 1898, efectuandu-se hotarnicia mosiei sale Clinciu-Gorganele, numita si Deduleasca, din comuna Vernești, lucrare efectuata de catre inginerul hotarnic Emanoil Mehtupciu.

In anul 1923, in conformitate cu legea de reforma agrara din 1921, mosia Clinciu-Gorganele i-a fost expropriata. In 1927 era presedintele Societatii de vanatoare "Vânătorul" din Buzau. A fost membru al Societății Romane de Economie si ajutor "Grivița", fondata la 9 decembrie 1899 din initiativa ofiterilor in retragere, rezerva si

militie, la data lichidării, 30 mai 1910, fiind presedintele acesteia. Intre membrii fondatori figura si Mihai Al. Iarca, functionar.

Au avut doi copii: Oprișan Iarca (nascut la 27 decembrie 1893), casatorit cu Adela Prassa si Irina (1896-17 mai 1972) casatorita cu Ion Zamfirescu din Ramnicu Sarat.

Fratele viitorului general, Alexandru Iarca, **Dumitru C. Iarca**, inginer constructor, a colaborat cu Anghel Saligny (cu care a devenit cumnat, prin casatoria cu sora acestuia, Sofia) la constructia cunoscutului pod de la Cernavodă. După ce o vreme a fost prefect de Teleorman, se retrage la Buzau, unde isi construiește o casa pe strada Carol II (Independenței), pe locul careia s-a ridicat apoi imobilul Liceului de fete "Dr. Constantin Angelescu" (Mihai Eminescu). A avut un copil, Constantin Iarca, casatorit cu Sculi Logoteti, care la randul lor au avut doi copii: Dan Iarca si Valeria (Valy), casatorita cu Constantin (Puiu) Filotti.

IACOBESCU, AIMEE-GABRIELA, actrita la Teatrul National Bucuresti, fiica sublocotenentului farmacist Constantin Iacobescu si a Stelei, nascuta Mihai Dumitru, studenta, originara din Unguriu, s-a nascut la 1 iulie 1946, (noaptea de Sanziene), in satul natal al mamei, tatal fiind incadrat la unitatea militara din

localitate.

A absolvit Institutul de Arta teatrala si Cinematografica, clasa profesoarei Beate Fredanov (promotia 1968). Activitatea teatrala a desfasurat-o la Teatrul National Bucuresti. Contactul cu teatrul are loc cand era eleva in clasa a X-a de liceu, fiind distribuita de maestrul Sică Alexandrescu intr-o piesa a lui Aurel Baranga, moment care i-a

hotarat destinul. Desi cunoscut regizor i-a recomandat sa joace in piese de Caragiale, a jucat doar in doua schite, regizate tot de Sică Alexandrescu.

Considera ca ii datoreaza mult profesoarei Beate Fredanov, care a invatat-o arta si forta cuvântului. ABC-ul miscarii scenice, cum sa captezi atentia publicului, cum sa-l tii de mana in momentele de emotie, si care este timpul optim ca sa-ti spui replica, astfel incat sa aiba efectul maxim.

Iar regizorul Mihai Berechet a distribuit-o in roluri potrivite. A facut teatru, televiziune si film, in rastimpul a 10-12 ani fiind distribuita in roluri de cocheta, desi se considera mai degraba ingenua, lirica sau dramatica. A avut si roluri in travesti: Decebal din Titanic Vals, Ducele de York s.a.

In film a fost distribuita in: Sapte baieti si o strengărită (1966), Frumoasele vacante (1967), Răpirea fecioarelor, Haiducii lui Șaptecăi (1970), Săptămâna nebunilor, Zestrea domniței Ralu (1971), Cu mâinile curate, Din viața unui pierde vaăa (1972), Nu filmăm să ne amuăam (1974), Osânda (1976), Dumbrava minunată (1980).

In stagiunea 1998/1999, la Teatrul National Bucuresti a jucat in piesa Regele si cadavrul, de Vlad Zografi.

5.5.2 Așezarea geografică

Comuna Unguriu se număra printre cele 2.859 de comune ale spatiului geografic romanesc si 82 ale judetului Buzau.

Situata pe malul raului Buzau, la o distanta de cca. 18 km de municipiul Buzau, cu acces la drumul national DN 10 Buzau – Brasov si la calea ferata pe ruta Buzau – Nehoiasu, are in componenta sa 2 localitati: Ojasca si Unguriu – resedinta comunei.

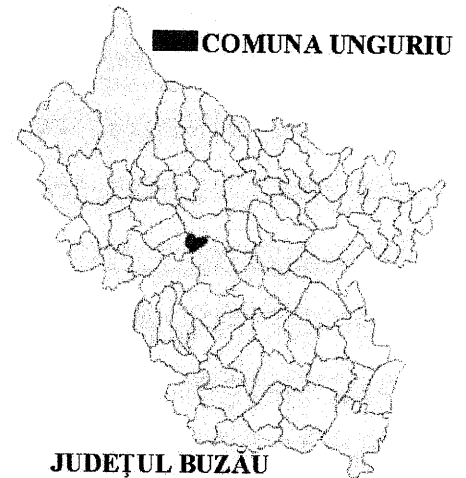
Comuna are coordonatele geografice: 45° 16' 60 Latitudine N;

26° 37' 60 Longitudine E.

Teritoriul administrativ al comunei are o suprafață totală de 1.611,555 ha din care 204,93 ha intravilan (144,71 ha Unguriu și 60,22 ha Ojasca). Intravilanele existente al satelor Unguriu și Ojasca se desfășoară tentacular de-a lungul drumului național DN 10 Buzău – Brașov și DC 271.

Vecinii comunei Unguriu sunt:

- în partea de nord – comuna Pîrscov;
- în partea de nord - est comuna Berca;
- în partea de vest comuna Măgura;
- în partea de sud - vest comuna Tisău;
- în partea de sud – est comuna Vernești;

5.5.3 Cadrul natural

5.5.3.1 Relief și hidrografie

Situată în zona colinară a județului, comuna Unguriu s-a dezvoltat în apropierea cursului de apă a râului Buzău.

Geomorfologic, localitățile comunei Unguriu sunt situate în zona Subcarpaților de Curbura, respectiv zona deluroasă, cu altitudini de câteva sute de metri și cu 2 vâi torențiale ce alimentează râul Buzău. Datorită rezistenței reduse a rocilor din zonă, terenul este supus la procese de eroziune care generează forme de relief bine rotunjite, cu vâi săpate adânc în cuprinsul rocii de bază și cu numeroase alunecări de teren.

Atât roca de bază din zonă, cât și formațiunile acoperitoare, sunt roci de natură argilooasă, slab cimentate, fapt ce conduce la îngreunarea materialului în prezența apei, ceea ce determină modificarea stării de echilibru a masivelor de pământ, generând

processe fizico-geologice, cum ar fi alunecari de teren, ceea ce reprezinta o caracteristica importanta a zonei.

“Carpatii si Subcarpatii de Curbura se inscriu printre regiunile cu cea mai accentuata dinamica a proceselor de modelare actuala, care duc la o rapida modificare a reliefului. Consecinta a petrografiei si structurii flisoide si a molasei, a tectonicii deosebit de active, riscul declansarii proceselor geomorfologice dinamice actuale este amplificat aici de asocierea hazardului producerii unor seisme cu amplitudini mari si a unor precipitatii cu caracter torential ori a viiturilor dezastruoase”.

Litologia zonei se caracterizeaza prin depozite neogene de molasa reprezentate prin deluvii argiloase, marnoase, nisipoase, cu varsta pliocena si prin depozite mai noi de prafuri argiloase cuaternare. Aluviunile sunt raspandite doar pe vaile paraurilor si sunt reprezentate prin pietrisuri cu nisipuri.

Stratigrafic, se remarca prezenta depozitelor aluvionare, deluvial proluviale si eoliene care stau peste formatiuni mai vechi reprezentate prin marne, argile si gresii. In comuna studiata, rocile antecuatere sunt vizibile pe versanti in aflorimete.

Hidrogeologia

Hidrogeologia comunei este legata de colectorul principal, raul Buzau, alimentat de cursurile mai mici: izv. Valea Ciresului, Valea Ojasca, Valea Neagului etc. Apele subterane sunt alimentate pe terasele raului Buzau, pe maluri apa freatica gasindu-se la adancimi variabile, provenind si din aportul precipitatiilor sezoniere. Nivelul apei freatiche este variabil, in functie de adancimea stratului nisipos si de cantitatea de precipitatii anuale din zona, el aparand de la adancimea de 2,00 m pana la 18,00 m

Hidrologia localitatii nu este complexa, in general cantonarea apelor se face in al doilea strat principal al zonei, nisipurile grosiere. Principala sursa de alimentare a acviferelor este apa din precipitatii.

Comuna prezinta **zone de risc** natural astfel:

✓ alunecari de teren, curgeri ale terenului si eroziuni, intalnite dupa cum urmează :

- în localitatea Unguriu :

- zone cu eroziuni intalnite la intrarea in localitate, pe partea dreapta a DN 10, intre drum si calea ferata, precum si pe cursurile torentilor de pe versantul drept al raului Buzau.

- în loc. Ojasca :

- alunecari de teren active, pe drumul ce duce spre cariera (drumul petrolier), in apropiere de pensiune.

- alunecari de teren de o parte si de alta a drumului spre cariera, la iesirea din localitate;

- in zona carierei exista o alunecare de teren activa ce afecteaza si drumul comunal;

- eroziuni provocate de torentul situat in apropiere de biserica din localitate, precum si in apropiere de spitalul Ojasca.

✓ au mai fost intalnite si alte alunecari de teren si eroziuni, dar sunt situate in extravilanul comunei.

5.5.3.2 Clima

Comuna are un pronuntat climat temperat – continental.

Temperatura medie anuala este de 8 – 10 °C. Verile sunt calduroase, cu temperaturi ce depasesc 30°C, iar iernile cand mai blande, cand mai aspre, inregistrandu-se temperature de -20°C.

In ultima perioada s-au constatat fenomenele de seceta si de trecere directa de la iarna la vara, si de la vara la iarna, aproape disparand cele doua anotimpuri, primavara si toamna.

Cu decenii in urma, cand anii erau mai ploiosi, se produceau masive alunecari de teren.

In ultimii ani (5-10 ani) se înregistrează zapadă mai puțină, iernile fiind foarte secetoase.

In urma cu 15-20 ani ninge relativ abundent si sub actiunea vantului zapada era spulberata, formandu-se troiene care stanjeneau circulatia. Iarna era foarte frig din cauza crivatului care sufla cu putere, neavand niciun obstacol in cale. Ea incepea cam pe la 6 Decembrie (Sfantul Nicolae), alteori mai din timp.

Toamna timpul este mai mult ploios, ploile incepand din luna septembrie si de multe ori mai impiedica pentru un timp, treieratul si araturile, cum a fost in anii 1940 - 1941.

Din luna martie soarele incepe sa-si arate razele benefacatoare, semn ca primavara este aproape. Acum incep dezgheturile si drumurile devin aproape impracticabile pe o perioada de aproximativ 2-3 saptamani, pana cand solul absoarbe apa si se evaporeaza.

Primavara vanturile bat reci si aspre, iar ploile sunt dese.

Vara este foarte calduroasa, prin luna iulie inregistrandu-se cele mai mari temperaturi, acestea ajutand foarte mult la coacerea cerealelor.

Oamenii cunosc dupa cum bat vanturile si dupa ploi (daca acestea cad in luna martie, atunci este semn bun) cand este an imbelsugat.

Cantitativ, media anuala de precipitatii reprezinta o valoare care ar fi suficienta pentru majoritatea culturilor agricole, daca acesta cantitate s-ar putea inmagazina in sol; dar tot din repartitia de mai

sus se poate constata ca solul este lipsit de apa chiar de la inceputul primaverii, dupa o iarna cu precipitatii reduse, care abia reprezinta 18,3% din totalul cantitatii de precipitatii cazute anual.

Cantitatea maxima de precipitatii in 24 ore a fost de 95 mm. Cantitatea cea mai mica de precipitatii anuale a fost de 198,7 mm, iar cantitatea maxima de precipitatii anuale a fost de 821,8 mm.

Prima zapada cade pe la jumatatea lunii noiembrie, iar ultima in decada a treia a lunii martie. Grosimea stratului de zapada mediu anual pe intervalul 1896 – 1970 a fost de 51,6 mm. Dupa grosimea stratului de zapada anual, se poate afirma ca aceasta ar fi suficienta pentru protejarea culturilor agricole de toamna, daca ar fi uniform repartizata in teritoriu, insa, de cele mai multe ori vanturile spulbera zapada de pe camp, adunand-o in locurile adapostite.

In ceea ce priveste regimul termic, temperatura medie anuala este de +10°C, temperatura maxima absoluta este de +39°C si minima de -29°C.

Trebuie mentionat ca temperaturile foarte ridicate din cursul lunii iunie grabesc coacerea cerealelor si produc adeseori șiștăvirea lor, iar cele din luna iulie impiedica fecundarea la cultura porumbului.

Data aparitiei primului inghet este 28 octombrie (valoarea medie), cel mai timpuriu fiind pe 27 septembrie si cel mai tarziu pe 19 noiembrie.

In ceea ce priveste ultimul inghet, valoarea medie este 7 aprilie, cel mai timpuriu fiind la 6 martie si cel mai tarziu la 22 mai.

Prima bruma apare in luna septembrie, iar primăvara, ultimele brume cad la sfarsitul lunii aprilie si foarte rar in luna mai.

Adancimi maxime de inghet (zonarea teritoriului României), zona studiata are adancimea de inghet de 0,90 m. Terenul comunei apartine terasei raului Buzau.

Destul de periculoase pentru cultura plantelor sunt și variațiile bruste de temperatura. Raciri bruste se produc adesea la începutul lunii februarie, la finele lui martie, începutul lunii aprilie și la începutul lunii iulie.

Incalziri bruste se ivesc și la începutul lunilor octombrie și noiembrie.

În ceea ce privește **regimul eolian**, cele mai frecvente vânturi, în zona în care este situată comuna Unguriu, bat din direcțiile nord și nord-est iarna și sud, sud – est vara.

Vântul dominant este Crivatul, care poate să atingă viteze de până la 25 m/s. Iarna provoacă o scădere a temperaturii, având ca urmare o condensare a norilor și deci viscole cu zăpadă. Primăvara favorizează precipitațiile, iar vara suflă uscat și fierbinte.

Când se întâlnește cu vânturi contrarii provoacă vartejuri, care ridică la mari înalțimi paie, coceni, praf; este un vânt defavorabil pentru agricultură.

Austrul care bate dinspre vest, este un vânt uscat. În timpul iernii aduce ger uscat, iar vara căldură, accentuând puternic caracteristicile timpului de seceta.

Baltaretul este un vânt cald, aducător de ploi repezi și scurte. Se resimte mai mult vara. Bate din direcția sud-est. Este un vânt favorabil agriculturii.

Munteanul este un vânt violent și rece, bate din nord spre sud.

5.5.3.3 Resursele naturale, de teren și solurile

Putem considera Unguriu un loc daruit cu de toate: bogăția câmpului, mierea viilor și poamele livezilor, dar mai ales bogăția subsolului, carbune, petrol, gaze naturale dar și alte resurse minerale precum și nisipurile argiloase.

Structura terenurilor cuprinse în intravilan poate fi urmărită prin analiza bilanțului teritorial întocmit și cuprins în Planul Urbanistic General (PUG).

Bilanțul teritorial al comunei Unguriu se prezintă astfel:

		Suprafata (Ha)	Procent %
TOTAL SUPRAFATA COMUNA		1611.55 ha	100.00
SUPRAFATA TEREN AGRICOL		545.62	33.86
DIN CARE TEREN	ARABIL	207.20	12.86
	VII + LIVEZI	32.00	1.99
	PASUNE + FANEATA	306.42	19.01
SUPRAFATA TEREN NEAGRICOL		1065.93	66.14
DIN CARE TEREN	INTRAVILAN PROPUS	204,93	12.72
	PADURE	670.00	41.56
	DRUMURI	13.00	0.81
	APE	61,00	3.79
	NEPRODUCTIV	117,00	7.26

Livezile, pasunile, fanetele si padurile sunt locuri binecuvantate.

Un vestit cofetar de prin secolul XIX, Emil Frederic, care a colindat lumea intreaga si s-a pripasit pe aceste meleaguri, lucrând pentru "Casa Capșa", scria despre roadele pamantului valah: "Prin cate tari am umblat, nicaieri nu am gasit bogatie de fructe si asa variate ca la noi. Avem aici variatiuni de fructe de care nici nu se stie in alte tari, cu care sa-ti dezmierti cerul gurii".